Time Out
BARCELONA

#541
7-13
DE MARÇ
2019

2,95€
TE'L PODEM
REGALAR GRÀCIES
ALS NOSTRES
ANUNCIANTS

TTEOKBOKKI
Recordeu-ne el nom. A partir d'ara us fareu un fart de demanar aquest plat popular de la cuina coreana, picant i exquisit, com el que preparen al Cobab. Nyam!

Corea!

11 restaurants coreans deliciosos per enamorar-se de la gastronomia que està a una cullerada de petar-ho

CRUÏLLA

10 ANYS

ESTRELLA DAMM

BLACK EYED PEAS

3 DE JULIOL
BARCELONA

Entrades:
CRUILLABARCELONA.COM
#CRUILLA2019

× CONCERT INAUGURAL 10 ANYS

Patrocinador principal: ESTRELLA DAMM

Amb el suport de: Generalitat de Catalunya Departament de Cultura; Ajuntament de Barcelona

Patrocinen: MUNICH, BEEFEATER LONDON, ROYAL BLISS, Coca-Cola, ubeeqo, Estrella Barradeta

Aerolínia oficial: vueling

Col·laboren: RACC, scoot, TRAM, cafès Cornellà

Mitjans: LA VANGUARDIA, Time Out Barcelona, radio 3, iCat cat, JNSP

Sumari

Del 7 al 13 de març del 2019

Emma Suárez **Cinema, pàg. 27**

Andrea Pixelada **Teatre, pàg. 30**

Kelly Moran **Música, pàg. 34**

Mireia Sallarès **Art, pàg. 38**

MARIA DIAS

Reportatges

14. Àsia a foc lent
En Ricard Martín i la Maria Junyent han visitat onze restaurants coreans i ens recomanen els seus plats més suculents.

20. Alcem la veu
Recollim xifres que mostren que encara queda molt per fer si volem assolir la plena igualtat entre homes i dones.

Seccions

06. Ara i aquí
22. Coses per fer
27. Cinema
30. Teatre i Dansa
34. Música i Nit
37. LGBTI
38. Art
40. Menjar i Beure
44. Tendències

CONVERSA AMB NOSALTRES

facebook.com/timeoutbcn

@timeoutbcn

@timeoutbcn

MIRA AIXÒ!
Per **María José Gómez**

El discret encant de l'estrogen En aquesta revista predomina el cromosoma XX. I em refereixo a l'equip Time Out –un 63% som dones; en el cas de la direcció, un 85%–, i a que totes les seccions d'aquesta setmana estan protagonitzades per professionals amb ovaris i discursos tan diversos com potents: des de tres germanes que regeixen i resisteixen a un bar del Gòtic fins a una compositora que tuneja el piano per buscar els sons del bosc.

Ara i aquí

Tria de què escriuen Tina Vallès, Maria Cabrera, Sebastià Portell i Gonzalo Torné a **@TimeOutBCN**

Per Ricard Martín i Josep Lambies
timeout.cat/barcelona

El món com a bunyol

Un relat de Gonzalo Torné

M'ANOMENO JOSEP CARLES Masclans i Gratamamella, els amics em diuen Xato, i soc forner. Vull dir que soc més coses: pare, marit, barceloní fins al moll de l'os, i soci de l'Espanyol. Però amb el que em guanyo la vida i me la seguiria guanyant encara que em segrestés un vaixell pirata i em duguessin a una de les illes escampades per l'oceà remot, fins i tot si em deixessin tirat entre les dunes del desert o a les portes d'una glacera envoltat d'iglús, és fent de forner: només em cal farina, oli i sucre.

Quan explicava aquesta anècdota en els bons temps, quan l'estadi de Sarrià encara estava dret, i no calia pujar escales mecàniques per veure el partit ni sortir de Barcelona com qui va a passar visita a una *querida*... els amics de la colla em deien: "I si no tenen farina, ni oli ni sucre, de què viuràs, gamarús?"; ni podia ni volia concebre-ho: es pot qualificar de vida humana una existència sense farina, ni oli ni sucre? No vull ofendre ningú, però a mi no em sembla humana una existència així. Els Masclans fa quatre generacions que en fem, de bunyols. L'avi era especialista en pa moreno, el pare en pasta seca i el meu fill embolica que fa fort amb la cosa ecològica, cada generació una especialitat, i jo soc el Xato: soc el dels bunyols. De vent. Sempre de vent. Sense farciment ni marranades, amb nata o crema pastissera qualsevol se'n pot sortir. Però el bunyol pur, nu, metafísic, ah, això és tot un repte, tota una altra cosa, feina de veritat. Ni gotetes d'anís em permeto.

Alguns amics em diuen que m'estimo més els bunyols que la dona. És una brometa fàcil i sense gràcia. La ironia és que els bunyols van acabar estimant-me més que la meva pròpia dona, això sí. Quan em va deixar em vaig refugiar en la feina, com aquell qui diu: vaig marxar a viure amb els bunyols. Em feia molts més del que podia vendre, dels que podia menjar (sempre m'ha fet pena llençar-los, els regalava a la família, als pobres, me'ls cruspia: no soc pas un home esfilagarsat), però aquell cop vaig desbordar tots els recursos: va ser la primera vegada que perdia una dona, encara que em trenqués el cor, vaig haver de tirar-los a dotzenes.

El cas és que la meva dona va culpabilitzar del que ens passava els bunyols. No per gelosia fetitxista, que encara em donaria per explicar una història als amics, sinó perquè segons ella amb tot el que va passar amb el nostre fill (no el pastisser, sinó el que va quedar fora de la protecció de la farina) em va trobar sempre fent bunyols: els problemes a l'escola, l'alcohol, la depressió... i és cert que quan em va arribar la notícia del seu suïcidi, en lloc de córrer a l'hospital o a consolar la meva dona, vaig seguir fent el que estava fent: bunyols, un rere l'altre, ara un bunyol, ara un altre bunyol. I que quan em va venir horroritzada a buscar només vaig obrir la boca per transmetre una vella saviesa popular que havia comprovat dia rere dia treballant amb el sucre, l'oli i la faria: el món, certament, és un bunyol.

Els amics em diuen que m'estimo més els bunyols que la dona

→ La setmana que ve... 'Vapor d'aigua' de Maria Cabrera

QUÈ FER SI VOLS...

Tres coses que has de fer aquesta setmana

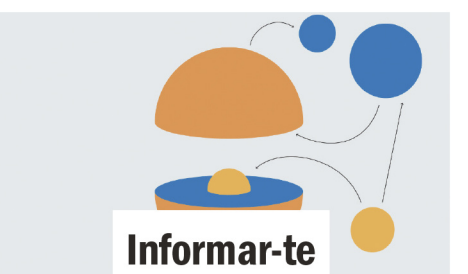
Inspirar-te

L'actriu Irene Escolar fa reviure les dones lorquianes a través de la paraula i el gest a ***Leyendo a Lorca***, un homenatge íntim al poeta granadí. Serà el dijous 7 a les 19 h al MNAC, gratis amb reserva prèvia.

Aprendre

Des dels centres cívics reivindiquen el paper de la dona en la construcció de Barcelona amb una sèrie d'itineraris. ***Dona et labora*** (el ds. 9 al CC Pere Pruna) ressegueix el paper de la dona treballadora des de la Barcelona gremial.

Informar-te

En el marc del Pla per la Justícia de Gènere de l'Ajuntament de Barcelona, el programa Cultura Viva presenta la ***Guia de bones pràctiques per a una programació cultural paritària***. El dimecres 13 al CCCB.

Cervesa

Roja Fresca

Creada per

Ferran i Albert Adrià

i els Mestres Cervesers de Damm

Brewed for the

Best Latin Food

Damm 1876

Cool Beer

MALQUERIDA

Roja Fresca

Malquerida en recomana el consum responsable. 5º

IRENE FERNÁNDEZ / LOCALIZACIÓN: OCAÑA

QUEDA'T AMB ELLES

Van néixer després dels Jocs Olímpics i ja es fan sentir. Recorda els seus noms

Paula Knüpling i Marina Prados

Directores artístiques, 24 anys.
@commandc.company

Com us vau conèixer?
Paula Knüpling: Jo estava a P14, una companyia de teatre jove de la Volksbühne, a Berlín, molt potent i experimental. I vam venir a Barcelona.
Marina Prados: I jo estudiava a l'Institut del Teatre i estava als Malnascuts de la Beckett, i vaig anar a Berlín a actuar al seu teatre. I quan ens vam conèixer, ens vam fer parella.

Des d'aleshores, treballeu juntes.
M.P.: Com a minoria femenina, volíem fer projectes propis. Vam deixar de ser actrius per agafar les regnes. I hem muntat CMD+C_a Alemanya.
P.K.: Allà és més fàcil pel que fa a taxes, hi ha moltes companyies joves que comencen, com nosaltres, i a més tenen possibilitats de tenir ajuts.

Quin tipus de teatre feu?
M.P.: Teatre documental, a partir d'experiències personals o pseudorealisme. Juguem amb personatges reals que posem en un context polític específic.
P.K.: Volem crear històries que no només estiguin a l'escenari, sinó que comencin abans i acabin molt després. I volem introduir formats diferents, cine, Instagram...

Un referent artístic: Hannah Gadsby
Un llibre: *21 lliçons per al segle XXI*, de Yuval N. Harari

Us podrem veure a Barcelona?
M.P.: Sí, tornem a finals d'abril a la Gleva, durant deu dies, amb *It's all about hairstyle*, que ja vam fer l'any passat i es mou entre realitat i ficció.
P.K.: I, a més, ara estrenem *Should I stay or should I stay* a la Volksbühne de Berlín.
■ *Begoña Garcia Carteron*

SENTIT AL CARRER

Coses divertides (o no) que hem sentit aquesta setmana als carrers de Barcelona

Dos universitaris comenten un treball en un bar modern:
–La Mireia és una nazi del Termcat. No en deixa passar ni una.
–Sí! On queda la poesia?

Dos al bar:
–Te lo vuelvo a repetir por enésima u octava vez.

Al Park Güell, dos músics agraeixen els aplaudiments dels turistes:
–¡Gracias, Barcelona!

Un nen petit al pare:
–Papa, la gent que fuma es mor?

Adolescents que passen en bus davant l'Hospital de Sant Pau:
–És preciós!
–És un *insti*?
Imagina't fer-hi un grafiti!
–És el Park Güell?
–És el Park Güell!
–Després hi anem!

Vas néixer després del 92? Escriu-nos a **redaccio@timeout.cat**

Marta Salicrú
Cap de redacció i Música

FIGHT!

Maria Junyent
Reportatges

Aquesta setmana: 'Roma'

(i la setmana que ve... els parcs d'atraccions)

No, no és el blanc i negre

Que il·luses que vam ser de pensar que a l'Acadèmia de Hollywood, misògina i blanca, li interessaria una història de maternitats protagonitzada per una dona indígena treballadora domèstica, inspirada en la que va cuidar el director Alfonso Cuarón mentre la seva infància s'esfondrava al seu voltant. Qui diu que a *Roma* no hi passa res deu considerar que la mort d'un nen no és res. Que el dolor d'una mare no és res. Que l'abandó de la figura paterna als fills i a la mare que els cuida no és res. Que una massacre civil a càrrec de l'exèrcit no és res. Tot això passa a *Roma*, però ho fa com passa a la vida, sense avisar, sense una banda sonora èpica que ho accentuï i que ens adverteixi que el que està passant et canviarà per sempre. Com l'abisme insalvable entre les classes socials al Mèxic dels 70 que s'expressa en la distància que hi ha entre salvar una vida i que t'enviïn a fer un batut de plàtan. Com la desintegració d'una família que s'expressa en la caca d'un gos que ningú no recull. No, no és la fotografia, no és el blanc i negre. És la vida el que emociona de *Roma*.

ORIOL MALET

Cuarón, jo no et crec

El que m'agrada del cinema és el mateix que m'agrada de la literatura, o de l'art en general: que l'aventura em qüestioni. *Roma* té uns plans seqüència preciosos i plens de detalls i queda clar que Cuarón sap, tècnicament, el que es fa. Tot i així, dels 135 minuts que dura la pel·lícula, no hi ha més de dues escenes concretes que m'emocionin (naixement i platja) i totes dues les trobo un cop d'efecte fet, precisament, amb l'objectiu que l'espectador vessi llagrimeta. I això és lleig. Durant tota l'estona, em sembla que el director està més preocupat per demostrar què sap fer que no pas per entendre uns personatges que pràcticament no evolucionen en tota la pel·lícula. Acompanyo la Cleo, la protagonista, però no sé res del seu barri, de la seva gent, de la família per qui treballa. Res més enllà d'un arquetip que no amplia el que es llegeix a la sinopsi. Al final tinc la sensació que tota aquesta bellesa fotogràfica cobreix un guió mediocre que vol semblar més profund del que és en realitat. M'hauria agradat que m'agradés, però no cola.

GRRRR!

Grans coses que envegem d'altres llocs

Fer arribar la ciència a les nenes com a Chicago

A les portes del 8M, no volem passar per alt una altra data recent, l'11 de febrer, Dia Internacional de les Dones i Nenes a la Ciència. A l'Estat, el 54% dels universitaris són dones, però representen una minoria en les carreres de més demanda laboral: ciències, tecnologia, enginyeria i matemàtiques, en què trobem una alumna per cada quatre homes. Iniciatives arreu del món contribueixen a reequilibrar la situació allà on cal, la infància. Un exemple: l'ONG de Chicago Girls 4 Science ensenya matèries tècniques a nenes d'entre 10 i 18 anys. Mitjançant campaments i activitats ajuden a descobrir vocacions i a trencar estereotips en l'educació. ■ *Manuel Pérez*

Més coses que voldríem tenir a BCN a **timeout.cat/grrrr**

BCNQUIZ!

Dones escriptores

Per **Ricard Martín**

Sempre ho tens més difícil si ets una dona. Per això ens omple de joia recordar els noms d'aquestes grans escriptores. Què en saps?

1. Quina és la primera dona reconeguda com a novel·lista en català?

01. Pilar Rahola.
02. L'abadessa valenciana Isabel de Villena, que va viure durant el segle XV.
03. Rita Barberà. Abans de saltar a la política, va escriure una trilogia naturalista sobre la vida de les classes populars a l'albufera: *Canyes, suro, fang, i caloret faller*.

2. Genis de les lletres

TECANARI

→ Nom propi d'una que escrivia com a Víctor.

TRENABAR

→ Vida de pel·lícula, i va beure a molts bars.

MCAPANY

→ Apanyada és dir poc. Ho va escriure tot!

IDENTI-KIT!

IRISNEGRO

Va escriure una novel·la amb nom de plaça gracienca. I també una al·lucinant distopia simbolista, *La mort i la primavera*, plena de destrucció i esoterisme.

Va passar mitja vida a l'exili. Però quan va tornar a Catalunya, va completar la seva millor obra i una de les més influents de la literatura catalana: *Mirall trencat*.

3. Cert o fals?

→ Tant absorbia l'escriptura a Montserrat Roig, que quan el seu fill li va dir que un lladre havia entrat a casa, ella el va engegar, dient-li que no l'emprenyés.

4. Feminista, lesbiana, catalanista, comunista, catedràtica i escriptora. De qui parlem?

01. Pilar Rahola.
02. Maria Mercè Marçal, una de les figures més polièdriques de la literatura catalana.
03. Anna Maria Moix. La talentosa germana petita de Terenci va fer tots els papers de l'auca.

← **SOLUCIONS**: 1.2. Filla il·legítima d'un noble, **ISABEL DE VILLENA** va escriure una novel·la sobre les dones al voltant de Crist. Un dels personatges més influents de la València del s. XV. 2. **CATERINA** Albert, 'Víctor Català', va escriure un dels *best-sellers* catalans: *Solitud*. Aurora **BERTRANA**, música, va viure i tocar i escriure a Suïssa, Barcelona, Tahití, i va lluitar contra els nazis. Maria Aurèlia **CAPMANY**, proliífica opositora al franquisme, va ser una de les primeres teòrigues del feminisme aquí. 3. **CERT**. Tan desesperada estava acabant un article. El pispa va marxar amb 10.000 pessetes. 4.2. En tots els seus vessants, **MARIA MERCÈ MARÇAL** es va rebel·lar contra imposicions i convencions. IDENTI-KIT: **MERCÈ RODOREDA**.

Si no treballés a Time Out seria...
Egiptòloga

Carme Mingo
Service coordinator

La història d'Egipte sempre m'ha fascinat. Fa deu anys vaig visitar el país i l'experiència va ser inoblidable: des del creuer pel Nil gaudint dels seus contrastos fins a les passejades pels temples palpant les pedres i la visita obligada al museu del Caire per contemplar les mòmies dels faraons i la màscara de Tutankamon. Com deia el títol d'aquell llibre d'en Terenci Moix, *No digas que fue un sueño*, ho va ser fins aquell moment, que es va convertir en el viatge de la meva vida. Si Egipte us fascina com a mi, també us recomano visitar el Neues Museum a Berlín, on hi trobareu el bust de Nefertiti.

Troba més inspiració per descobrir Barcelona i gent al·lucinant a **timeout.cat**

SÈRIES

Inside nº 9

ELS NOSTÀLGICS DEL millor *Black Mirror* ja teniu nova droga. *Inside nº 9* és d'aquelles sèries que no podia tenir un altre origen que no fos el Regne Unit. No hi ha ningú com els britànics a l'hora de fer-te riure, acollonir i plorar. Capítols de menys de 30 minuts autoconclusius que van del drama a la comèdia passant pel terror, però amb un comú denominador: tot succeeix dins d'espais amb el número nou. Un aquelarre de gèneres exquisit. El bon deliri.

■ *Serielizados*

→ Disponible a Filmin.

A favor

Cada episodi és una metralleta amb girs de guió brillantment escrits i executats. Quan l'hàgiu devorada no us perdeu *Shearsmith* i *The League of Gentlemen*, les altres dues perles de Steve Pemberton i Reece Shearsmith.

En contra

Amb 30 minuts a vegades no hi ha temps per empatitzar amb els personatges i la relació amb la sèrie pot ser distant. No entreu a *Inside nº 9* buscant caliu. La seva fórmula és una altra, deixar-te sempre amb ganes de més.

DICCIONARI URBÀ

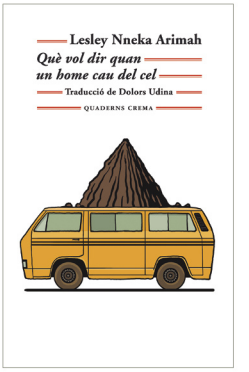
ARGOT PER A BARCELONINS XERRAIRES

Per Josep Pedrals

Nu bis

Les persones noucasades reben aquest nom ('nuvis') només durant els primers dies després de contreure matrimoni perquè és quan la passió de la celebració indueix la parella a desproveir-se de roba ('nu') reiteradament ('bis').

3 RAONS PER LLEGIR...

QUÈ VOL DIR QUAN UN HOME CAU DEL CEL

Lesley Nneka Arimah

→ Trad. de Dolors Udina. Quaderns Crema. 176 pàgs. 14 €.

1.

Històries de noies

Els contes d'aquest llibre tenen un regust amarg, com no podia ser d'una altra manera si el que tenim al davant són les vides de diferents noies que aconsegueixen sobreviure malgrat el patriarcat ferreny que les envolta. Noies que veuen marxar els pares, noies obligades a prostituir-se, noies maleïdes des que van néixer...

2.

Entre Nigèria i els EUA

Lesley Nneka Arimah és filla de la immigració i immigrant ella mateixa. Va néixer al Regne Unit, es va criar a Nigèria i ara viu als EUA, cosa que fa que el trànsit dels seus personatges sigui constant, figures que no acaben d'establir-se mai, d'estar bé enlloc, que sempre desitgen ser a una altra banda.

3.

Per una gran veu

Aquí hi ha una veu narrativa imponent, des del relat que dona títol al llibre, de caire futurista, fins a *Caigudes* o *El futur té bona pinta*, capaç de pintar un gran fresc amb quatre traços ben posats, que a mi em recorda Alice Munro, per aquesta capacitat de convertir en grans històries petites anècdotes íntimes. ■ *Andreu Gomila*

Troba més lectures apassionants a **timeout.cat/llibres**

MÓN TIME OUT

Viatja gratis a Miami!

UNA ACLAMADA ESCENA gastronòmica, platges infinites i art urbà són alguns dels atractius de Miami. Per això (entre molts altres motius) ha estat una de les ciutats escollides per obrir aquest 2019 el nostre primer Time Out Market als Estats Units, per reunir els millors fogons de la ciutat sota un mateix sostre, com ja fem a Lisboa. I per celebrar com cal l'aterratge a la ciutat, us hem preparat un sorteig increïble: un viatge per a dues persones per visitar el mercat, que inclou els bitllets d'avió, una estada de tres dies en un hotel de quatre estrelles i una targeta de 200 dòlars perquè us els gasteu al Time Out Market. Per participar-hi només heu de seguir el compte d'Instagram @timeoutchefs –on pengem vídeos de receptes i plats dels mercats del món que obrirem–, busqueu la imatge del pastís de llima de la imatge i deixeu un comentari en aquest mateix post dient què és el que més us agradaria tastar al mercat. Podeu participar-hi fins al 15 de març a les 17 h. No badeu! ■

GRANS PORTADES

Lisboa
Botigues, bars, fires i un munt de llocs per viure a l'antiga.

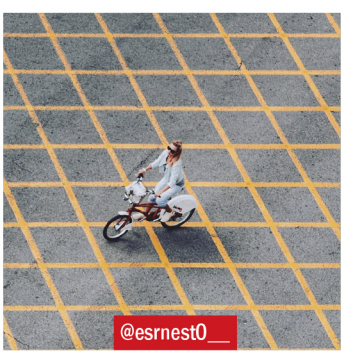
San Francisco
Les festes secretes més *cool* de la ciutat del Golden Gate.

TRES D'INSTAGRAM

Una tria del que compartiu a #timeoutbcn

S'accepten apostes: es va mullar la fotògrafa o no?

Pot funcionar com a postal de la ciutat.

El terra florit del Recinte Modernista de Sant Pau.

TIMEOUTBCN

Escaneja l'etiqueta a Instagram per seguir-nos.

GRATIS BCN

Gaudeix de la ciutat per la cara

CINE

Directed by Women

Per celebrar el Dia de la Dona i reivindicar la creació audiovisual femenina, al *hall* del CCCB es projectaran deu curts de la festa internacional de cinema *Directed by Women,* que inclouen documental, animació, comèdia, drama i ciència-ficció.

→ CCCB. M: Universitat. Dissabte 9. D'11 a 20 h. Gratis.

EXPOSICIÓ

Línia de fuga

L'Associació de la Plaça Reial celebra el 20è aniversari amb un ampli programa. Al març trobem aquesta mostra amb els testimonis de deu migrants que han arribat a Barcelona i les diferents realitats amb les quals es troben.

→ Plaça Reial. M: Liceu. Del 5 al 25 de març.

MÚSICA

Elles canten, elles parlen

Al març, diverses biblioteques acullen aquest cicle en què el periodista Toni Castarnado entrevista dones de la música, que després toquen.

→ Biblioteques de Barcelona. Fins al 28 de març. 19 h.

CINEMA

Mostra d'Audiovisuals i Fotografia de muntanya

Per promoure l'excursionisme i el respecte per la natura, la veterana mostra programa projeccions i xerrades dels seus directors.

→ La Farinera del Clot. M: Glòries. Del 9 al 23 de març.

LITERATURA

Parlem amb... Jaume Cabré

Conversa entre l'escriptor i la periodista Anna Guitart al voltant de *Tres assaigs*, en què Cabré reflexiona sobre literatura i art.

→ Biblioteca Jaume Fuster. M: Lesseps. Dijous 7. 19 h.

Trobareu moltes més idees per fer a Barcelona sense gastar ni un cèntim a **timeout.cat/barcelonagratis**

Time Out BARCELONA

Portada: **IRISNEGRO**
Fotografia: **IVAN GIMENEZ**

Plaça Reial, 18, 1a planta
08002 Barcelona |
Comercial i màrqueting T. 93 295 54 00
comercial.cat@timeout.com
Redacció T. 93 310 73 43
redaccio.cat@timeout.com
Administració T. 93 667 78 90

Conseller Executiu Eduard Voltas | **Directora General de Negoci** Mabel Mas | **Directora General Financera** Judit Sans **Directora d'Estratègia Digital i Serveis al Client** Fanny Campeny | **Directora** María José Gómez | **Director d'art** Diego Piccininno **Disseny** Marta Sagarra | **Edició gràfica** Maria Dias | **Cap de redacció** Marta Salicrú | **Redacció** Andreu Gomila, Maria Junyent, Josep Lambies, Ricard Martín, Eugènia Sendra; Aleix Cabau i Sebastià Portell (agendes) | **Web en català** Manuel Pérez | **Web en castellà** Erica Aspas | **Web en anglès** Jan Fleischer | **Notícies** Marc Andreu | **Col·laboradors** Xavier Amat, Laia Beltran, Òscar Broc, Gerard Casau, Irene Fernández, Santi Fondevila, Mireia Font, Violeta Kovacsics, Júlia Gamissans, Ivan Giménez, Maria Gorgues, Eulàlia Iglesias, Carlos Losilla, Oriol Malet, Beatriz Martínez, Aina Mercader, Iván Moreno, Juan Carlos Olivares, Josep Pedrals, Javier Pérez Senz, Marta Porter, Bàrbara Raubert, Martí Sales, Sergi Sánchez, Pere Vall, Daniel Vázquez Sallés, Nuria Vidal | **Correcció textos** Txell Coll, Rafel Soler | **Directora de Solucions Creatives i PR** Carlota Falcó | **Directora E-Commerce i Comercial** Aroa Cervantes | **Responsable de Comunicació i Sponsor** Clara Narvión | **Cap de Branded Content** Begoña García Carteron | **Social Manager** Alba Abelló | **Responsable de Programàtica i Adops Digitals** Henar Pérez | **CRM Specialist TOS** Quim Almansa |**Adjunta Direcció General de Negoci** Vanessa González | **Màrqueting i Comercial** Esther Andrés, Angelo Benetti,Marina Quer, Anna Katafuchi, Mercè Llubera, Juan Carlos Baena, Dolors Prat | **Coordinació de publicitat** Carme Mingo Fabregat | **Administració i Finances** Guillem Catena, Eduard Poch, Marta Tapia | **Edita** Time Out Spain Media SL. Reservats tots els drets. | **Aquesta publicació no pot ésser reproduïda ni totalment ni parcialment sense consentiment del propietari. Tampoc no pot ésser transmesa per cap mitjà o mètode, ja sigui electrònic, mecànic o d'altre tipus. La revista no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors.**

Impressió Rotocayfo Impresia Ibérica | **Distribució** Suscripress | **Dipòsit legal** B-44772-2010
ISSN 1888-3850 | **Time Out Digital ISSN** 2462-3385 | **Exemplar gratuït, prohibida la venda**

Amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya Generalitat de Catalunya Departament de la Presidència

Difusió controlada per: pyd

Àsia a foc lent

És l'any de Corea: s'ha doblat el nombre de turistes de Corea del Sud aquí. Això es reflecteix en l'esplèndid moment a Barcelona d'una escena de restaurants picants, saborosos i saludables que cal conèixer: els sabors del sud-est asiàtic cuinats a foc lent i fermentats amb paciència oriental.

Per **Maria Junyent i Ricard Martín** Fotografia **Ivan Giménez**

SOBRIETAT I SERENOR

Koryo

El Koryo és un petit oasi de sobrietat i serenor, entre el ciment trencacames del Putxet. L'Ahyun Sun el va obrir el 2012, i l'única concessió que ha fet és "dividir entre primer i segon, perquè a Corea es menja tot junt". Hi trobareu versions primoroses –tot fet des de zero– dels grans clàssics; com el *hobak-juk* (foto), sopa de carbassa i farina d'arròs glutinós; i el *bulgogi*, fi rostit de vedella amb soja i suc de pera que us porten en un preciós calaix estil *bento*. Bones notícies: el plat s'inclou en un menú de 12,90 euros, però podeu fer una panoràmica de luxe en una degustació a 32 euros per cap.

→ Reus, 4. FGC: El Putxet.
T. 93 212 31 39. 15-30 €.

És fals coreà si...

1

MENGES CORIANDRE
Si endrapeu un plat amb coriandre en un coreà, hi ha molts punts que sigui un altre asiàtic disfressat. "El coriandre no existeix en la nostra cuina –explica l'Ayhun del Seoul–, el solen posar els xinesos".

2

HI HA MASSA GLUTEN
D'acord, en aquesta cuina us hi trobareu farina d'arròs glutinosa, en diverses formes. Però si trobeu que n'hi ha un abús i que tot té gust d'arròs glutinós, hi ha punts que sigui un fals coreà.

3

EXCÉS DE SALSA
La majoria de les receptes de carn tenen un llarg procés de marinat. Si us sembla que massa salsa emmascara la carn, és perquè l'han afegida directament per dissimular la poca frescor de la matèria primera.

SWEET HOME SEOUL

San Kil

Voleu una immersió sense filtres? Aneu al San Kil, congelat en el 1993: humil però polit –blanc, estovalles de fil–, només trenca la impressió de gallec auster una tele amb karaoke d'instrumentals (el *Bimbó chill-out*!). Fet bàsic d'anar de coreà: no és barat, però la teca és abundant i bona, feta a foc lent. Amb un principal per cap n'hi ha prou –porten sempre *banchan* d'acompanyament, tapetes de verdures–. Demano *kalbi*, costelles de vedella marinades, tendresa *umami* total, que la mestressa talla a daus amb tisores. Un consell: reserveu kimchi, el *banchan* més famós, per al plat fort!

→ Legalitat, 22. M: Joanic.
T. 93 284 41 79. 25-30 €.

EL SOCARRAT!

Seoul

Em remeto a les paraules de l'Ayhun del Koryo: "Malfieu-vos d'un *bibimbap* de cinc euros. La cuina coreana va de coccions lentes i cura pel producte. Un kimchi triga una setmana a fer-se". Això s'acompleix fil per randa al Seoul, l'altre coreà degà a Barcelona, i que ha mantingut d'ençà del 1996 una línia d'alta qualitat. Aquest és el millor lloc per menjar-se un bon *bibimbap*: pantagruèlica recepta d'arròs, que ens arriba dins d'un bol de marbre roent. Tan maco, que sap greu destrossar l'estètica d'un plat zenital d'ou, verdures, carn picada i salsa *bulgogi*. Per ells el socarrat també és una delicadesa.

→ Av. de Gaudí, 70. M: Sagrada Família.
T. 93 450 26 17. 30 €.

MENÚ DE QUALITAT

Podonamu

Un restaurant gran i buit sempre és desolador. Que no us enganyi la imatge del Podonamu, on fan uns plats que compensen tota la vida que pugui faltar al local. El menú (12,50 euros amb beguda i postres) té primers senzills com les empanades i la truita de verdures, clàssics a molts restaurants coreans. Els segons també són tradicionals i estan cuinats amb molta traça. Vam triar el *cheyuk deopbab*, porc melós i ben picant amb verdures saltades i un arròs espès perfecte per a l'acompanyament. També el *bibimbap*, que al menú serveixen tebi amb bol metàl·lic, és una bona sorpresa. Per tornar-hi, segur.

→ València, 164. M: Hospital Clínic.
T. 93 105 43 89. 15-20 €.

ENCREUAMENT DE CAMINS

Cobab

La Sun va estudiar cuina a Corea, i va occidentalitzar l'ofici a la Hofmann. El Cobab és un encreuament: adapta la tradició coreana en format tapa –amb un menú de migdia excel·lent, a 12,50 €, que emfatitza allò saludable– però també mantenen la tradició generosa, amb principals on mengen dos. Descobrireu en petits mossos delícies com la cansalada rostida amb kimchi o la *jeon*, truita de soja verda. En la cuina de l'àvia són especialistes en *tteokbokki*: una sopa/escudella de pasta d'arròs i pastís de peix, que sura entre aromàtiques bafarades del picantíssim *gochujang*, pasta de xili.

→ Entença, 62. M: Rocafort.
T. 93 222 85 61. 15-25 €.

SI TINGUÉSSIM UNA ÀVIA COREANA

Shingané

Els gustos del nostre menjar ens fan tornar a casa i el Shingané va obrir amb l'objectiu d'oferir als coreans que viuen a Barcelona el sabor dels seus pobles natals. Sense l'element de la memòria, els barcelonins també hi notem les maneres d'una llar. Si hi aneu al migdia, tasteu el seu menú *bibimbap*, a 10,50 euros amb beguda i postres. A banda de l'arròs amb verdures i ou també hi trobareu una delícia només apta per a altes toleràncies al picant: la sopa de vedella. Vermella com la sang, calenta com l'infern i reconfortant com l'abraçada de la iaia.

→ Calàbria, 232. M: Entença.
T. 93 175 12 09. 15-25 €. www.shingane.es

AL TEU PUNT

Sam Bu Ja

Si hi ha una planxa a la taula, s'ha de fer servir. Al Sam Bu Ja hi tenen els plats més típics de Corea: el *bibimbap*, el *bulgogi*, la sopa de kimchi. Totes les opcions són un encert. Ara, el millor d'aquest lloc, a banda de la simpatia de la mestressa, és la graella coreana. Tria la carn que més t'agradi (la cansalada viada és deliciosa), posa-la a la planxa fins que crepiti (fins que faci *kjjjj*) i llestos. Per acompanyar-la us portaran fulles d'enciam ben cruixent, pasta de miso i un mix de verdures picants. Per postres la casa convida a mandarines.

→ Mañé i Flaquer, 8. FGC: Sarrià. 20-30 €.

FEM UN 'SOJU'?

Pocha

'Pocha' en coreà no té res a veure amb estar decandit: la Byul Nim Ro, la propietària, explica que significa "menjar i beure amb els amics per les paradetes de carrer, després de la feina". Fer el toc, vaja. I aquest local és un punt i a part respecte de la resta de coreans, per estètica i concepte; una barra estreta us mena a un preciós restaurantet mig soterrani, que reprodueix la nit coreana –neons, ferro, aires de *Blade runner*– i una carta on la tradició conviu amb l'adaptació en tapa del receptari (que bo el pollastre fregit a la coreana!). Descobriu la cocteleria amb *soju*, el seu subtil licor d'arròs.

→ Provença, 224. M: Hospital Clínic.
T. 672 22 68 22. 15-25 €.

L'EQUILIBRI DINS D'UN BOL

Bibimbap

Han obert portes fa menys d'un any, a un local senzill, tranquil i còmode. Com el nom indica, l'especialitat de la casa és el *bibimbap* i els fan de vedella, de porc, vegetarians i també de salmó. Neihua Cao, als fogons, prepara aquests bols d'arròs amb pastanaga, carbassó, xiitake i ceba. Ens expliquen que el secret és trobar l'equilibri entre les verdures, gens salades, perquè un cop feta la barreja cap gust destaqui per sobre dels altres. El resultat, barrejat a taula pel marit de la cuinera, té un gust únic, a tot plegat i a res en concret. Una meravella, vaja.

→ Balmes, 331. FGC: Pàdua.
T. 93 038 00 75. 15-25 €.

Q&A

Jinho Shin, propietari del Kimchi Mama

CUINER I PERIODISTA, escriptor i comunicador, Jinho Shin és més que el propietari d'un restaurant coreà, el Kimchi Mama. La seva presència a Barcelona és una baula entre cultures.

Ets de Corea del Nord o del Sud?
Quina gràcia! Tots els catalans pregunteu el mateix quan coneixeu un coreà. Soc del sud, si fos del nord ho tindria difícil per ser aquí parlant amb tu, home. Què faig aquí? Jo era funcionari del Govern central, i el 2002 em van enviar a la Universitat de Salamanca a estudiar l'economia de l'Amèrica Llatina. Un cop vaig retornar per transmetre'ls allò que havia après, vaig prendre la decisió d'anar a viure a Barcelona, la ciutat que més em recorda la meva Busan natal.

Has publicat cinc llibres.
Sí. Quatre de poesia i *Barcelona nostàlgica*, un assaig i estudi sobre l'envelliment actiu, tots en coreà. També he fet de corresponsal de la ràdio coreana KBS. Sobretot explicava quins efectes va tenir el crac econòmic en la mentalitat espanyola. El 2016 vam obrir el restaurant per oferir la veritable cuina de Corea del Sud, sense canviar res.

Corea està encaixonada entre dos gegants culinaris, el Japó i la Xina.
La Xina fa servir molt d'oli, wok i foc fort. La coreana és més lleugera i digestiva, és *slow food*. Un bon kimchi ha de fermentar una setmana. I la cuina japonesa és sana i lleugera, però és més senzilla que la coreana.

Els catalans tenim uns hàbits molt diferents dels vostres a taula, oi?
Sí. Vosaltres mengeu per parlar, allargueu els àpats xerrant. Els coreans seiem, callem i mengem: mengem per menjar. ■

COREA PER EMPORTAR

Masitta

Doncs sí: a la Boqueria també es pot menjar coreà. Des del 2003, aquesta parada que regenta una parella coreana serveix plats del seu país i també japonesos, com els yakisoba i les gyozes. Les especialitats coreanes són el *kimbab* (5,95 euros), una mena de rotlle de *makis* vegetals amb ou, espinacs, pastanaga, rave i sèsam, embolicat amb alga nori (va arribar a la península després de l'ocupació japonesa de Corea), i el *japchae* (5,50 euros), fideus de moniato saltats amb pastanaga, ceba, xiitake, espinacs, pebrot vermell, soja i oli de sèsam. Saludable i saborós.

→ La Boqueria. Parada 992. M: Liceu. T. 651 43 38 81. 10-15 €.

FRONTERES OBERTES

Kimchi Mama

Davant cert esoterisme derivat de la barrera idiomàtica, és un plaer entrar aquí, on en Jinho i la seva dona, la Kyoungae, fan mans i mànigues per explicar la seva cuina al no coreà: fins al punt que disposen d'una carta on cada plat, explicat amb cura, apareix amb una foto de pla zenital. Si és la primera vegada que hi aterreu –genial ubicació, un bocí de Corea incrustat al cor gitano d'Hostafrancs– i ja coneixeu el *bibimbap*, us recomanen que tasteu el *hue dopbap*, salmó cru amb arròs i verdures fresques amb salsa picant. I els caps de setmana hi podreu aprendre a fer el vostre kimchi!

→ Callao, 12. M: Hostafrancs. T. 93 760 66 55. 25-30 €.

MÉS COREA

Música, pell i fermentats

MIIN KOREAN COSMETICS

La cura de la pell típica de Corea li dona cent mil puntades en suavitat a la nostra. M'he creuat amb senyores de 80 anys amb el cutis més fi que una pilota de platja. Si voleu saber els seus cops amagats, poseu-vos en mans de MiiN Korean Cosmetics.

→ Pau Claris, 110. M: Passeig de Gràcia. www.miincosmetics.com

KIMCHI

La recepta nacional per excel·lència és aquesta. Si voleu bon gènere, correu cap al Forn de Santa Madrona. La Hoon prepara prop de 40 quilos mensuals de col xinesa fermentada, amb all, gingebre, cibulet, picant vingut de la mateixa Corea i fruita en lloc de sucre.

→ Forn de Santa Madrona. Blai, 59. M: Poble-sec. 15-18 €/quilo.

K-POP

El pop coreà sona cada vegada més fort a Barcelona. Si passeu pel CaixaForum, probablement trobareu grups d'adolescents quadrant coreografies al ritme de BTS, un dels grups més populars. A Bobibar, local de *bubble tea* taiwanès, sona a tota hora.

→ Bobibar. Ronda Sant Pau, 42. M: Poble-sec.

LA CERVESA DE LA NEU

VIU UNA EXPERIÈNCIA AUTÈNTICA:
CUINA DE MUNTANYA
MÚSICA & CERVESA
A PEU DE PISTA

ENTRA A WWW.SANMIGUEL.ES/CA I DESCOBREIX SI LA TEVA CERVESA TÉ UN FORFAIT DOBLE DE REGAL.

San Miguel Especial recomana el consum responsable. 5,4º

La Molina CERDANYA BERGUEDÀ RIPOLLÈS
GRANDVALIRA ANDORRA
Masella dia & nit
espot PALLARS
BOÍ TAÜLL VALL DE BOÍ / PIRINEU DE LLEIDA
port ainé PALLARS
BAQUEIRA/BERET

Alcem la veu

Al món hi ha tants homes com dones. Al capdavant del poder, la cultura i l'art, la cosa canvia. Però moltes hem dit prou

Per **Maria Junyent**

01.
#onsónlesdones

El juny del 2016, el programa *.CAT*, de TV3, va trucar a sis experts, tots homes, per debatre sobre el tema del dia. Un grup de dones va llançar a Twitter el *hashtag* que les acompanya fins avui: on són les dones? Des d'aleshores, un grup heterogeni es va organitzar per analitzar la presència de dones als mitjans de comunicació i per reclamar-ne la paritat. No hi ha excuses per a tanta invisibilització.

→ @onsonlesdones

02.
Cercador d'Expertes

Busqueu una científica, una advocada, una investigadora, una actriu, una politòloga? El Cercador d'Expertes, iniciativa de l'Institut Català de la Dona, reuneix els perfils i contactes d'expertes en diversos àmbits amb l'objectiu de promocionar el talent femení, sobretot en els espais on tradicionalment no hi ha hagut prou presència de dones.

→ www.cercadordexpertes.cat

03.
Dona'm Escena

Si el teatre és un mirall de la nostra societat, a Barcelona aquest mirall reflecteix, sobretot, els homes. El col·lectiu Dona'm Escena denuncia la falta de dones al teatre, amb gràfics que evidencien els números de festivals i teatres públics –subjectes a la Llei d'Igualtat– i privats. Aprofitem per recordar que ni el TNC ni el Teatre Lliure han estat mai dirigits per una dona. El Mercat de les Flors, dirigit per Àngels Margarit, és la sala pública amb una programació més igualitària.

→ @donam_escena

20%

Els grans diaris en paper de Catalunya (*La Vanguardia*, *El Periódico*, l'*Ara* i *El Punt Avui*) tenien un 20% de dones opinadores a l'últim informe, del període 2016-17.

1/5

Segons Dona'm Escena, els projectes de dones (creació, direcció, autoria), arriben tot just a una cinquena part. Al Lliure, 21%. TNC, 15%, Grec, 20%, Temporada Alta, només un 12%.

737

dones formaven part del Cercador d'Expertes de l'ICD quan vam tancar aquest número.

INFORME LES DONES A CATALUNYA 2019, AMB DADES DE L'OBSERVATORI DE LA IGUALTAT DE GÈNERE

544
Només el gener del 2019, la línia d'atenció a les dones en situacions de violència masclista ha rebut 544 trucades de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

31,1%
És el percentatge de dones en càrrecs de direcció i gerència a Catalunya. En paral·lel, la titulació universitària de les dones és més alta que la dels homes.

9.588 €
La bretxa salarial existeix en tots els trams d'edat. La més flagrant és la del tram de més de 55 anys, amb una diferència anual de 9.558 €.

04.
Dones Visuals

Són professionals del sector de l'audiovisual compromeses a defensar, promoure i fer efectiva la presència de dones al sector. Reivindiquen la diversitat no només com un dret, sinó també com una garantia de qualitat. Quan els volen parar els peus recorden que Anna Serner, directora de l'Institut Suec del Cinema, va assolir la igualtat de gènere en el finançament cinematogràfic en només dos anys. Si es vol, és possible.

→ @donesvisuals

24,75%

És el nombre de projectes audiovisuals liderats per dones (directores, productores i guionistes) a Catalunya, l'any 2018. L'any 2016 era d'un 15,75% i el 2017, d'un 26,75%.

70%

Mentre que l'enquesta de MIM revela que la presència de dones i homes al sector és gairebé paritària (49,47% i 50,53%), els càrrecs directius recauen en els homes en un 69,35%.

05.
MIM. Asociación de Mujeres de la Indústria de la Música

El setembre del 2016, el Mercat de Música Viva de Vic va programar el cartell més femení de la seva història i va ser aleshores quan dones professionals de tot el país van decidir reunir-se per tal de reclamar-ne la presència. Amb un camí llarg encara per fer, aquest any a Barcelona celebrem que un festival de primera línia com el Primavera Sound hagi presentat un cartell completament paritari.

→ www.asociacionmim.com

06.
GT Dones Visibles

En una professió feminitzada com la seva (a sota hi teniu la dada), un grup de dones que formen part del Col·legi de Bibliotecaris i Documentalistes van unir-se el novembre del 2018 per visibilitzar la professió, empoderar les dones i vetllar per la situació i els drets laborals. Un dels grans problemes que tenen és la conciliació laboral, que es va complicar amb l'ampliació d'horaris de les biblioteques públiques, el sector on hi ha més professionals.

→ @GTDonesCOBDC

14%

L'últim informe de l'OCG sobre la presència de dones als centres d'art de Barcelona (2016) recull aquest ridícul percentatge.

07.
Observatori Cultural de Gènere (OCG)

El Parlament espanyol va aprovar l'any 2007 la Llei d'igualtat, que obliga a "promoure la presència equilibrada de dones i homes en l'oferta artística i cultural pública". A Catalunya també es va aprovar l'any 2015 la Llei d'igualtat efectiva de dones i homes. L'OCG, dirigit per M. Àngels Cabré, va néixer per reivindicar el compliment d'aquestes lleis activament i també per impulsar la reacció de les institucions.

→ @OCGènere

83%

De dones al Col·legi Oficial de Bibliotecaris i Documentalistes. Un camp en el qual encara no existeix cap estudi de gènere sobre conciliació familiar.

18,4%
El nombre d'alcaldesses a Catalunya és de les poques dades 'positives' de l'informe. Entre els anys 1991-95, el percentatge era només d'un 4%.

66%
Les dones llegim més llibres que els homes –i també anem més al teatre–, fet que hauria de fer-nos reflexionar en qui i com es publica –i es programa–.

56,9%
Segons el gràfic de població ocupada per categoria, les professionals científiques i intel·lectuals representen el 56,9%.

4-2
Segons l'informe del 2018 (enguany no s'hi ha afegit la dada), les dones destinen quatre hores al dia a feines no remunerades mentre que els homes arriben a dues.

51,3%
Segons dades de l'Ajuntament, a Catalunya un 51,3% de dones han patit violència masclista, excloent-ne comentaris, gestos sexuals i exhibicionismes.

Coses per fer

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/que-fer

La dona al centre de tot

Cada dia de l'any sobren motius per celebrar el Dia de la Dona. Nosaltres n'hem escollit uns quants de culturals. Per *Erica Aspas*

DES DE MITJANS del segle XIX, les dones surten al carrer per reclamar i reivindicar millores laborals i salarials, conciliació familiar, igualtat i un rebuig total al sexisme. I tot i que ha passat més d'un segle, la lluita no ha cessat i s'ha demostrat que segueix sent necessària. El dia 8 de març és el dia marcat al calendari com el Dia Internacional de les Dones, però realment ho és cada dia. La cultura va lligada a la lluita i hem fet una tria d'activitats pensades especialment per a aquesta celebració.

La mostra *Imaginari femení* mostra noves perspectives de què vol dir ser i sentir-se dona

Activitats gratis al MNAC

Un any més, el MNAC organitza diverses activitats dirigides a tot el públic, però especialment a les dones. El dj. 7 es farà una lectura dramatitzada dels personatges femenins de Lorca, i el dv. 8 hi haurà una jornada de portes obertes només per a les dones. Tots els diumenges de març es fan visites guiades –incloses en el preu de l'entrada– en clau de gènere i el ds. 9 acull l'activitat infantil *Petites històries, grans dones*.

→ MNAC. M: Espanya. Del 3 al 31 de març.

Millor riure

Qui digui que no hi ha dones humoristes, que s'ho faci mirar. Sota el títol de *Calladitas estáis más guapas* se celebra a El Molino el primer festival de comèdia femenina i feminista. Hi participen un seguit de còmiques consagrades i emergents disposades a explicar la seva visió particular del món, agradi o no.

→ El Molino. M: Paral·lel. Els dissabtes 9, 16 i 23 de març. 20.30 h. 15 €.

Històries de dones

Al centre d'art i creació contemporània Chiquita Room es projectarà *Todas las mujeres que conozco*, on Xiana do Teixeiro fa un retrat de sororitat que demostra com de masculí i violent és encara el carrer. I al Centre Cívic el Coll, dins del cicle *Adona't: dones de pes*, hi haurà un cinefòrum al voltant del film *Figuras ocultas*, que ens situa als Estats Units dels anys 60, quan la NASA busca ments brillants. Les matemàtiques Katherine Johnson i Dorothy Vaughan i l'enginyera Mary Jackson són les escollides i, tot i que les seves aportacions són molt importants, són discriminades per ser dones i afroamericanes.

→ Chiquita Room. M: Urgell. Dv. 8. 20.30 h. Gratis.

→ CC el Coll. M: Vallcarca. Dj. 7. 17 h. Gratis.

Mou-te!

Del 4 al 10 de març, el Club Natació Barcelona celebra la Setmana de la Dona. El divendres 8 al matí hi haurà una xerrada sobre nutrició saludable i menopausa i a la tarda, ioga. El dissabte 9, puja la intensitat amb cursos de vela i patí.

→ Club Natació Barcelona. M: Barceloneta. 2 € per classe (no socis, 5 €).

PALOMA RODRÍGUEZ

DE QUÈ VA...
Propostes culturals per celebrar el Dia Internacional de les Dones.

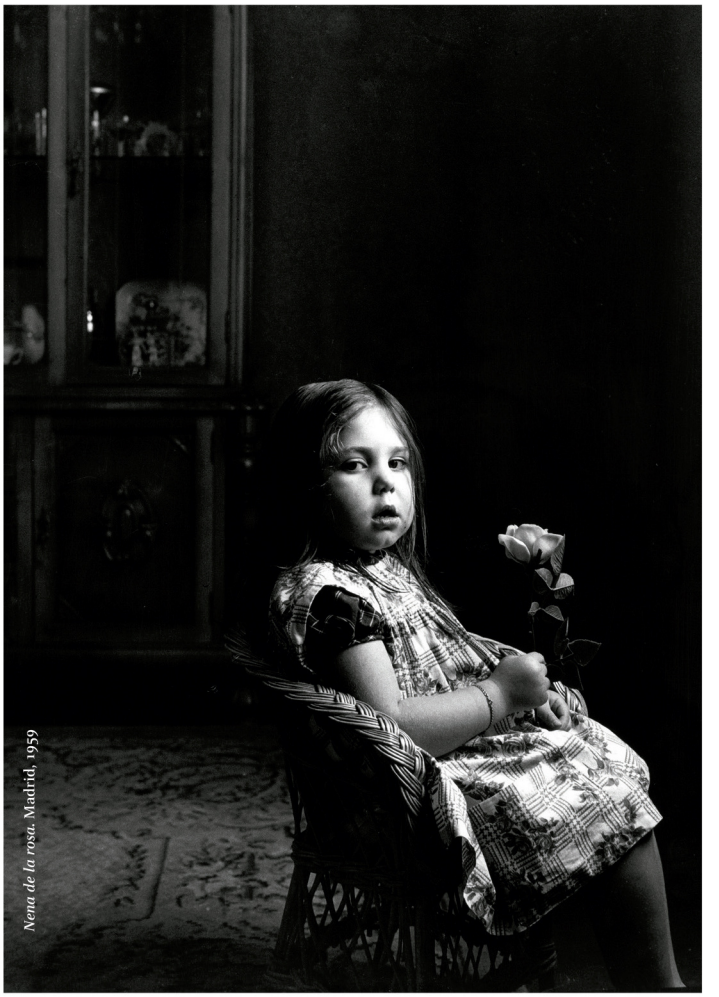
PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Perquè s'ha de tractar el feminisme i la feminitat des de tots els aspectes de la vida.

Més perspectives

Una pregunta, què és ser dona?, i múltiples respostes. L'exposició col·lectiva i multidisciplinària *Imaginari femení: ser dona*, a cura de Katia Muñoz, mostra noves perspectives de què vol dir ser i sentir-se dona avui, fugint d'estereotips que afavoreixen el discurs de desigualtat.

→ Centre Cívic Barceloneta. M: Barceloneta. Del 7 de març al 7 d'abril. De 9 a 22 h. Gratis. ■

Més activitats en femení a **timeout.cat/dona**

Nena de la rosa. Madrid, 1959

CUALLADÓ
ESSENCIAL

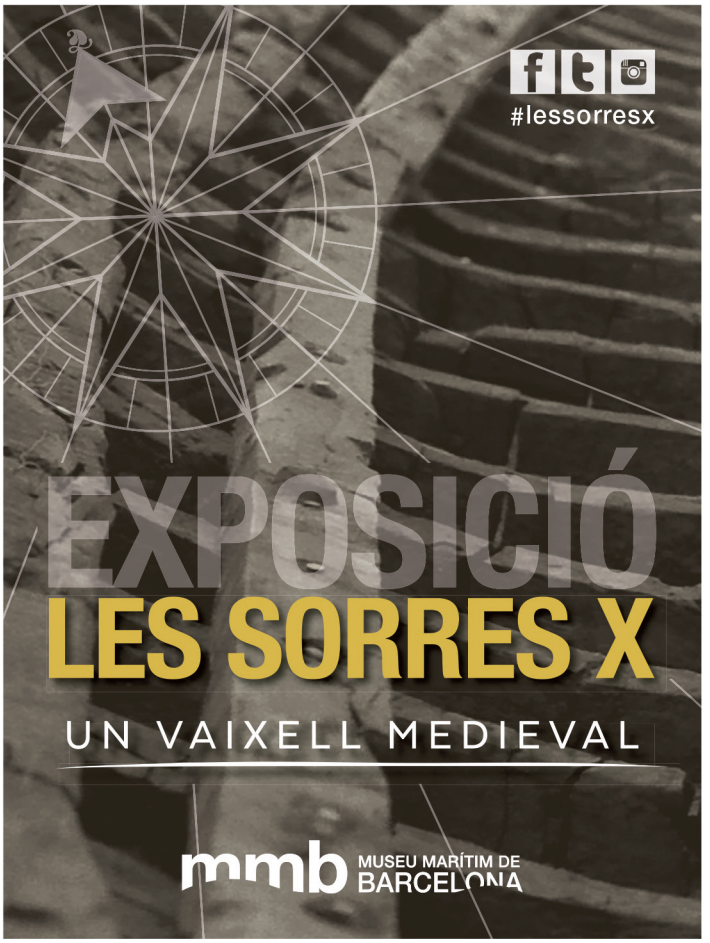
EXPOSICIÓ 08.03.2019/30.06.2019
DE DILLUNS A DIUMENGE, DE 10 A 20 h
LA PEDRERA PASSEIG DE GRÀCIA, 92

WWW.LAPEDRERA.CAT

Comunidad de Madrid

Fundació Catalunya La Pedrera

CAP DE SETMANA IDEAL

Divendres

Fira d'art modern i antic

Obres de Miró, Opisso i Sorolla, antiguitats del món de la navegació, joieria art-déco, ceràmica art nouveau, una Bíblia noble de Luter del 1768 i un capitell Nazari del segle XII. Aquests són només alguns exemples dels tresors que trobareu a aquesta fira de referència.

→ Museu Marítim. M: Drassanes. Dc. 6, de 16 a 21 h. De dj. a dg., d'11.30 a 20.30 h. 10 €.

FESTA POPULAR

Verdinada

El consum responsable és el tema escollit per a la nova edició d'aquesta festa pel medi ambient. Hi haurà tallers, exposicions, espectacles familiars i una calçotada, el ds. 9.

→ Barri de Gràcia. Fins al 31 de març. Gratis.

EXPOSICIÓ

Quanta guerra...

A més del paper de les dones durant la Guerra Civil, la mostra també parla dels drets polítics i socials que es van perdre, com l'abolició de la llei del divorci.

→ CC Baró de Viver. M: Baró de Viver. Dv. 8. 18.30 h. Gratis.

MÚSICA

Una mujer fue la causa

Espectacle escrit amb veu i cos de dona que reescriu el flamenc per fer-lo més obert, atrevit i dialogant. Amb cants de dones que parlen de solitud, feminitat i masclisme.

→ CC Joan Oliver. M: Les Corts. Dv. 8. 20 h. Gratis.

Dissabte

CÒMIC

GRAF

Expositors, xerrades, classes magistrals, tallers per a adults i activitats infantils és el que ofereix aquesta important fira dedicada al còmic d'autor i l'edició independent.

→ Fabra i Coats. M: Sant Andreu. Ds. 9 i dg. 10. D'11 a 20 h.

CLUBS

SoundEat

DJs i *foodtrucks* amb un súper cap de cartell: Todd Terje. També hi sonarà la música de Young Marco i el *b2b* de Jamie Tiller i Tako.

→ Parc del Fòrum. M: El Maresme/Fòrum. Ds. 9. 13 h. 15 €.

What the Foc!

Com les barbacoes que feu amb els amics, però de mida XXL. Dels creadors de l'Eat Street arriba aquesta oda al foc i les brases amb receptes d'aquí i de mig món. Aire lliure, taules de pícnic i la música a càrrec de Ràdio Primavera Sound.

→ Parc de la Torrassa de l'Hospitalet. M: Torrassa. Ds. 9, de 12 a 24 h. Dg. 10, de 12 a 20 h. Gratis.

Diumenge

Zurich Marató de Barcelona

Si no correu en aquesta gran cita esportiva, animeu els participants des de ben d'hora!

→ Av. Maria Cristina. M: Espanya. 8.30 h.

MERCAT

100k Influencers

Si combregueu amb el món dels *influencers* i els seus *looks*, aquest nou mercat està fet a la vostra mida.

→ Red Fish. M: Ciutadella - Vila Olímpica. Dg. 10. D'11 a 18 h. 2 € (4 € amb consumició).

FESTA POPULAR

Sant Medir

La festa arriba a la Bordeta amb una diada castellera amb els Castellers de Sants, de la Vila de Gràcia, de Sarrià i de Sant Cugat.

→ Parròquia de Sant Medir. FGC: La Campana. Dg. 10. 10.45 h.

Tens moltes més idees a **timeout.cat/cap-de-setmana**

Amb nens

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/nens

TRISTAN PEREZ MARTIN

DE QUÈ VA...
Novena edició del festival dedicat a la literatura infantil i juvenil.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Per veure tots els llenguatges de la literatura.

→ Diversos espais. Fins al ds. 23 de març. www.flicfestival.com

Lectura i creació

NOMÉS DEDICANT UNA mica de temps a tafanejar les llibreries i les seccions infantils, constatareu la qualitat i la varietat dels llibres que s'editen. La gran majoria són una meravella. Per això entenem la importància que té el Flic, Festival de Literatura i Arts Infantil i Juvenil, tant a casa nostra com a Europa. Durant quatre setmanes, el programa ha passat ja pel Mercat de les Flors i ara arriba al MNAC, al Museu del Disseny, la Filmoteca i el MACBA amb un lema, *Paisatges literaris*, que engloba totes les activitats.

El dissabte 9 el MNAC programa *Experiències literàries*, dotze activitats de jocs i literatura i els espectacles *La Quela*, de Brodas Bros, i *Tap that beat*, amb claqué i percussió a càrrec de la Cia. Exhibeat. Els divendres 15 i dissabte 16, es farà al Museu del Disseny la Fira de Creació Literària Infantil i Juvenil, amb part del programa dedicat a professionals del sector però també amb tallers, espais de lectura i venda, així com el Fliquets –per als petits de 0 a 3 anys–, el FLICrecomana –amb una selecció de més de 90 títols– i també una taula d'il·lustradors. El diumenge 17, a la Filmoteca es projectaran una selecció de films per a públic infantil i adult i, per tancar el festival, el dissabte 23 al MACBA podreu veure de primera mà com és el procés de creació artística d'Andrea Ganuza, Anna Dot i Pere Ginard. ■ *Erica Aspas*

SETZE BARRIS MIL CITATS

Fotografies per a altres relats de Barcelona
16.02.19 — 31.03.19

Edifici Borsí Plaça de la Verònica
www.pladebarris.barcelona

Horari Dijous i divendres, de 16.00 a 20.00 h
Dissabtes i diumenges, 10.00 a 14.00 i de 16.00 a 20.00 h

Ajuntament de Barcelona · AFB Arxiu Fotogràfic de Barcelona

PLA DE BARRIS BARCELONA

Coordina Josep Lambies
timeout.cat/cine

Cinema

El més nou a **timeout.cat/estrenes-cine**

PARLEM AMB...

Emma Suárez

ESTEM ACOSTUMATS A veure-la fent papers molt íntims, delicats. Encara la recordem a *Julieta*, amb el cap sota una tovallola, llanguida, mentre dues noies li eixugaven els cabells xops. O abraçant Àlex Monner en una estació d'esquí a *La propera pell*. Però avui Emma Suárez parla d'adrenalina, de pistoles, d'una bossa d'esport plena de bitllets. Tot això ho trobareu a *70 binladens*, de Koldo Serra, una pel·lícula sobre el robatori d'un banc.

És divertit fer una pel·lícula d'atracaments?
Divertidíssim. Des que en Koldo em va trucar per oferir-me aquest paper vaig saber que m'ho passaria molt bé. És un director brillant, un tipus amb molt de talent, i un gran cinèfil. Li encanten les pel·lícules d'acció coreanes, per exemple. Em va donar bones pistes per anar trobant el personatge, la Raquel, una dona enigmàtica, molt cerebral i molt intel·ligent, que fins al final no sabem ben bé què amaga. El més complicat de *70 binladens* era seduir l'espectador des de la fredor.

Quines van ser aquestes pistes?
Em va fer revisar algunes pel·lícules meravelloses, com *Tarde de perros* i *Jackie Brown*. De seguida vaig veure que havia de treballar aquest paper des d'un lloc que no era emocional, sinó mental. Em vaig concentrar molt en els ulls, en el moviment de la mirada, des de la precisió i l'autocontrol.

"El més complicat era seduir l'espectador des de la fredor"

Bona part de la pel·lícula passa en un sol espai, una sucursal bancària retinguda per dos assaltants. Quin era l'ambient de rodatge?
Vam rodar en els interiors d'un banc de debò, condicionat com a set, però amb uns colors naturals, uns tons com de llum d'oficina, taula de fusta i moqueta que fan pensar en l'atmosfera dels thrillers dels anys 70. En Koldo volia que la pel·lícula tingués aquesta memòria de cinema. I a la resta això ens va ajudar a trobar el to.

La caracterització de l'elenc també va en aquesta línia. A tu et velem, per exemple, amb perruca castanya, molt Hitchcock.
El que és impressionant és el que han fet amb Nathalie Poza, que fa d'atracadora amb Hugo Silva. Tots dos apareixen desfigurats. Ella té un ull de vidre i la cara plena de cicatrius. Està inidentificable.

Ella és l'atracadora i tu l'ostatge, però aviat es crea una complicitat entre les dues.
Hi ha un pacte silenciós entre dones, cosa que per mi va ser molt estimulant. Es necessiten, s'alien i dissenyen un pla conjunt per ajudar-se. D'alguna manera, jo he vist el meu personatge com una heroïna, que actua contra rellotge, disposada a tot per aconseguir el seu objectiu.

■ *Josep Lambies*

Las herederas

★★★★☆

ESTRENA DE LA SETMANA

DE QUÈ VA...
Chela i Chiquita se separen després de 30 anys per afrontar la crisi econòmica.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Una joieta que posarà el Paraguai al mapa del cinema.

→ Dir. Marcelo Martinessi (Paraguai, 2018). 95 min.

NO ÉS ESTRANY no estar familiaritzat amb el cinema paraguaià. Tot i haver produït un bon tou de pel·lícules al llarg del segle XX, a vegades només cal un nom –Bergman, Von Trier o Haneke– per posar un país al mapa del cinema. Marcelo Martinessi, director de *Las herederas*, podria ser-ne el factòtum i ho faria amb un film amb molt bona quota femenina.

Chela (Ava Brun) i Chiquita (Margarita Irún) han gaudit de la vida còmoda de l'elit paraguaiana fins que arriben temps difícils. La parella es veu obligada a vendre les preuades possessions, els deutes porten Chiquita a la presó i Chela ha de treballar com a taxista de dones adinerades. Passada la humiliació inicial, la presó es converteix en una gàbia daurada per a Chela, que explorarà una nova llibertat de la mà de la sensual Angy (Ava Ivanova).

A partir d'un guió propi i del treball amb actors poc avesats a la pantalla, Martinessi crea una història seductora que situa la dona al centre –el seu apropament a l'univers femení recorda el d'Almodóvar–. *Las herederas* està rodada amb un realisme propi del documental i sàviament s'ancora en la figura de Chela pel que fa al punt de vista. És un debut segur, i podem veure en el despuntar tardà de Chela una analogia amb el brillant futur del Paraguai a la pantalla. ■ *David Hughes*

Mula

★★☆☆☆

DE QUÈ VA...
Un nonagenari és un improbable traficant de coca.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Per comentar que Eastwood porta molt bé els 88 anys.

→ Dir. Clint Eastwood (EUA, 2018). 116 min.

BASADA EN UN article del *New York Times* que sembla broma sobre un nonagenari que trafica amb cocaïna, sembla el marc perfecte, farcit d'oportunitats, per al liberalisme d'Eastwood, així com la continuació del seu referèndum sobre el declivi d'Amèrica, arrencat amb la lletja però fascinant *Gran Torino*, el guionista de la qual, Nick Schenk, també signa aquesta. Però Eastwood encarna un caràcter estrany en un film igual d'estrany, falsament innocent i de propòsit imprecís. El distanciament humorístic ajudaria en escenes com quan una colla de llatinoamericans amb mala pinta involucren el personatge d'Eastwood en el tràfic de drogues perquè ell no fa preguntes; això l'hauria fet una comèdia negra. Però *Mula*, que frustra per bàsica, és plana i sense riures, i la tensió que la vehicula (el vell és un criminal!), acaba cansant. ■ *Joshua Rothkopf*

70 binladens

★★★☆☆

DE QUÈ VA...
Una dona vol demanar un préstec, però dos atracadors li ensorren els plans.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Pels actors, enèrgics i precisos.

→ Dir. Koldo Serra (Espanya, 2019). 105 min.

UNA DONA INTERPRETADA per Emma Suárez abandona el clàssic bar de barri, travessa una plaça i s'endinsa en l'oficina d'un banc amb la intenció de demanar un préstec. Quan semblaria que el banc està disposat a fer-li el favor, dos atracadors estrafolaris ho foten tot enlaire. El director, Koldo Serra, minvat els últims anys amb grans produccions com *Gernika*, fa de la necessitat virtut: *70 binladens* se sosté a partir de dos elements molt senzills, que són l'espai i els seus actors principals. Nathalie Poza i Hugo Silva interpreten els dos atracadors a partir d'una gestualitat descarada i una caracterització extravagant. Suárez encarna una heroïna intel·ligent i observadora de manera molt més subtil. El resultat és una pel·lícula entretinguda i intel·ligent, que trasllada l'enginy de *Plan oculto* al paisatge urbà espanyol. ■ *Violeta Kovacsics*

Les millors pel·lis a **timeout.cat/cartellera-cine**

La mujer de la montaña

★★★☆☆

DE QUÈ VA...
La Halla saboteja la indústria de l'alumini per preservar la natura islandesa.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
No és fàcil fer ecologisme sense caure en el pamflet.

→ Dir. Benedikt Erlingsson (Islàndia, 2018). 100 min.

UNA PEL·LÍCULA QUE sembla haver nascut sota el signe de la duplicitat. D'una banda, la seva fascinant protagonista, Halla (extraordinària Halldóra Geirharðsdóttir, que desborda encant i determinació), exerceix l'activisme ecològic en la clandestinitat, convertint-se en l'enemiga número u del govern islandès, mentre es guanya la vida com a acollidora directora d'un cor. D'una altra, Halla es recolza en la imatge benèvola de la seva bessona idèntica. *La mujer de la montaña* es debat entre el seu impuls satíric, que vol destapar les paradoxes de l'Europa de la crisi, i la seva deriva melodramàtica, que afortunadament acaba per estar exempta de sentimentalisme. No sempre aconsegueix mantenir el tipus –l'aparició recurrent de la banda musical i els cantants ucraïnesos que interpreten la banda sonora és especialment irritant– però el resultat final té una lleugeresa i una vitalitat que la faran connectar fàcilment amb tota mena de públic, fins i tot amb el que no és especialment sensible al canvi climàtic i el terrorisme anticorporatiu. ■ *Sergi Sánchez*

La noche devora el mundo

★★★★☆

DE QUÈ VA...
Un home sobreviu en un món dominat pels zombis.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
L'austeritat és la seva virtut. Crea tensió amb molt pocs elements.

→ Dir. Dominique Rocher (França, 2018). 94 min.

POT SER QUE en els últims anys haguem viscut una autèntica sobreexplotació entorn del subgènere zombi, però encara queden pel·lícules amb capacitat d'utilitzar-lo per proposar interessants reflexions entorn de la naturalesa humana des de perspectives diferents. En aquest sentit, *La noche devora el mundo* ens acosta a l'apocalipsi des del punt de vista d'un jove supervivent tancat en un edifici parisenc que converteix en la seva llar mentre els carrers s'han transformat en un escenari de malson. L'aspecte domèstic es converteix en un element fonamental dins d'una narració precisa i minimalista. El director segueix amb la càmera els moviments del protagonista en aquest espai tancat que d'una banda el protegeix, però d'una altra el condemna a l'aïllament i a la bogeria. Aquest és el veritable terror que traspua una pel·lícula que gira al voltant de postures contraposades com són la por, el conformisme, la idea de quedar-se sempre en el mateix lloc enfront de la necessitat de lluitar i evitar l'estancament, encara que tot sembli perdut. ■ *Beatriz Martínez*

EL MILLOR DE LA CARTELLERA ALTERNATIVA DE LA SETMANA

7 Her smell
Elisabeth Moss (*El cuento de la criada*) es posa en la pell de la inestable cantant d'una banda femenina de punk. Un retrat paranoic i salvatge dirigit per Alex Ross Perry.
→ Cinemes Girona. M: Verdaguer. Dissabte 9. 16 h. 6 €.

6 We the animals
L'Americana ens apropa la història de tres germans d'ascendència porto-riquenya que passen de nens a homes. Dirigida per Jeremiah Zagar.
→ Cinemes Girona. M: Verdaguer. Dv. 8, 20.15 h. Ds. 9, 20.30 h. 6 €.

5 Blaze
Ethan Hawke dirigeix aquesta pel·lícula sobre la vida del cantautor de country Blaze Foley (1949-1989), interpretat per Ben Dickey, músic de professió que no ha fet cinema fins ara.
→ Cinemes Girona i Zumzeig. Dg. 10 (19.45 i 21.45 h). 6 €.

4 Con la muerte en los talones
El luxe de veure com Cary Grant és confós per un agent del govern i perseguit per espies i policia. Hitchcock en 4K! Què més es pot demanar?
→ Phenomena. M: Sant Pau/Dos de Maig. Dijous 7. 15 h. 7 €.

3 Free solo
Un retrat de l'escalador solitari Alex Honnold en el repte més important de la seva carrera, sense cordes ni arnesos. *Free solo* ha guanyat l'Oscar al millor documental.
→ Cines Girona. M: Verdaguer. Ds. 9, 16.15 h. Dg. 10, 18 h. 6 €.

2 En liberté!
El festival de cinema francòfon Ohlalà! inaugura amb aquesta pel·lícula dirigida per Pierre Salvadori que va rebre nou nominacions als César, entre elles a millor pel·lícula.
→ Institut Francès. M: Diagonal. Dc. 13. 20 h. 8 €.

1

Ocho y medio

Fellini i la imaginació, el cinema, els somnis i les dones. Marcello Mastroianni posa carn i paraula a Guido Anselmi, director que és alhora el mateix Fellini. Si voleu cine, tindreu cine.

→ Filmoteca. M: Liceu. Dimarts 12. 17 h. 4 €.

Teatre i dansa

Coordina Andreu Gomila
timeout.cat/teatre

Tu també ets un personatge

Cristina Clemente explora els límits de la ficció a 'Andrea Pixelada', en cartell a la Beckett. Per *Andreu Gomila*

CRISTINA CLEMENTE VOLIA escriure sobre el món dels *booktubers* a través d'una jove idealista amb moltes ganes de canviar el món, però amb grans problemes per fer front a les relacions familiars. I així va néixer *Andrea Pixelada*, la qual, sense sortir dels cercles íntims que vesteixen el teatre de la dramaturga catalana (*Consell familiar*, *Volem anar al Tibidabo*, *La nostra Champions particular*), s'endinsa en el perillós terreny de la ficció, en el que podria ser un *spin-off* més contemporani del brillant *El chico de la última fila*, que acaba de veure's a la mateixa Sala Beckett.

"La ficció i la vida són dues màquines que es retroalimenten"

La seva Andrea (Roser Vilajosana) té 18 anys i creu, ens explica Clemente, que "la ficció pot canviar el món". Té 300.000 seguidors a YouTube i dos alumnes que rep a casa, el Jairo (Borja Espinosa) i la Luisa (Mima Riera), i un pla per canviar el curs de la història. "La ficció i la vida són dues màquines que es retroalimenten, i potser la ficció va en primer terme, per com condiciona les nostres vides", dispara l'autora.

No ens estranya, doncs, que Clemente digui que, en el fons, "tots som un personatge" o diversos personatges que interpretem segons el context. I les xarxes socials no fan res més que posar èmfasi en això. La seva Andrea és així i canvia de tarannà davant de la pantalla de l'ordinador quan s'adreça als seus seguidors, quan està amb els alumnes i quan parla amb la seva mare (Àssun Planas). "Les xarxes socials són una ficció en elles mateixes", afegeix l'autora.

Andrea Pixelada juga amb dos plans, el real, el de la *booktuber* amb els seus alumnes Jairo i Luisa, i el de la ficció que aquesta ha escrit a través d'una novel·la basada en la vida de l'Andrea. La Luisa, diu Clemente, és l'antagonista de la protagonista, "la típica que vol desmuntar qui fa el bé, qui vol buscar-li les pessigolles a l'idealista". El Jairo, per la seva banda, és el "punt popular", qui és capaç de desintel·lectualitzar el món i les seves circumstàncies. La mare, al seu torn, sembla d'entrada un topall, algú educat en valors antics, com l'amor romàntic, però

KIKU PIÑOL

així que avança l'obra veurem que potser és la més revolucionària de tots. Tots, aquí, s'amaguen coses, un clàssic en les obres de Clemente. I la peça serà un joc de pistes. "Les famílies que s'estimen molt no s'entenen", sentencia la dramaturga. ■

→ Sala Beckett. M: Poblenou. Del dc. 13 de març al 14 d'abril. 10-20 €.

Més estrenes a
timeout.cat/teatre-març

ENS AGRADA

Grans obres que no et pots perdre

A.K.A.
★★★★☆
Un retrat de l'adolescent, una història d'amor juvenil i la denúncia del racisme s'ajunten en aquesta notable obra de Daniel J. Meyer.
→ La Villarroel. M: Urgell. Fins al 30 de març. 12-21 €.

LES DONES SÀVIES
★★★★☆
En mans d'Enric Cambray i Ricard Farré, Molière esdevé un exercici de transvestisme que va a la velocitat del llamp.
→ El Maldà. M: Liceu. Fins al dijous 7. 16-20 €.

LA REINA DE LA BELLESA...
★★★★☆
Julio Manrique recull el text de Martin McDonagh per donar-li un to més suburbial, més social i amb una comicitat més directa.
→ Biblioteca de Catalunya. M: Liceu. Fins al 14 d'abril. 18 €.

LA TENDRESA
★★★★☆
Un enginyós, fantàstic, homenatge d'Alfredo Sanzol a les comèdies d'amor de Shakespeare.
→ Teatre Poliorama. M: Catalunya. Fins al 24 de març. 6,70-29,70 €.

Què va passar amb...

★★★☆☆

OBRA DE LA SETMANA

DAVID RUANO

DE QUÈ VA...
Reprodueix la rivalitat entre dues grans actrius.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Per apropar-vos al nus de les disputes de la mà de Vicky Peña i Carme Elias.

→ Teatre Akadèmia. M: Hospital Clínic. Fins al 31 de març. 18-22 €.

LA PEL·LÍCULA DE Robert Aldrich *Què se n'ha fet, de Baby Jane?* va aconseguir un gran èxit de públic sobretot per la confrontació de dues grans actrius ja madures i en hores baixes com Joan Crawford i Bette Davis. Una confrontació tan real entre les germanes Blanche i Jane del film com entre les mateixes actrius durant i després del rodatge que ha donat peu a una sèrie de televisió (*Feud: Bette and Joan*) i a obres de teatre. Almenys dues. I una d'elles, la del francès Jean Marboeuf, *Què va passar amb Bette Davis i Joan Crawford?*, arriba a l'Akadèmia amb dues protagonistes d'excepció.

L'obra s'apropa a la personalitat de les dues actrius i a la seva rivalitat a través de les cartes que s'escriuen entre elles i al director, Bob per als amics, i es tanca amb la frustració que cap d'elles, tot i que Bette Davis va ser candidata, no va aconseguir el desitjat Oscar. Dues dives que primen el triomf en el cinema i la consegüent solitud que arrossegaran fins a la fi dels seus dies a ser dones o mares.

Marboeuf les situa en els seus respectius camerinos durant el rodatge i aixeca un text breu (una hora) de caire impressionista suficient per retratar alguna cosa de les seves ànimes i reviure una rivalitat més florentina que passional que no va més enllà de retratar la hipocresia d'ambdues sense ni tan sols un crit de ràbia o despit. A la fi, és un text al servei del lluïment de dues actrius. Gran treball de la maquilladora per donar vida a la Joan Crawford d'una Vicky Peña massa encotillada per la direcció però amb una excel·lent expressivitat en el rostre tot i que en aquest territori brilla la soltesa de Carme Elias. Un teatre de bulevard d'allò més agradable. ■ *Santi Fondevila*

Teatre i dansa

Incògnit

★★★★☆

ROS RIBAS

DE QUÈ VA...
Què li va passar al cervell d'Einstein? Qui som realment nosaltres?

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Un gran text servit amb sinceritat per una molt bona companyia.

→ Teatre Lliure: Montjuïc. M: Poble Sec. Fins al 17 de març. 12-21 €.

QUÈ SOM SI perdem els records? Si perdem la nostra identitat? Res, absolutament res, li diu la Martha a la Patricia. Acaben de conèixer-se, són amants i no s'ho han dit tot. I formen part d'una de les tres històries d'aquesta brillant obra de Nick Payne que gira al voltant del cervell d'Albert Einstein, un home, en Henry, que ha perdut la memòria per sempre, i una neuròloga, la Martha, que fa poc que ha descobert que és lesbiana mentre s'adona que tots nosaltres no som res més que un punt dins un punt en un abisme.

Payne és un autor britànic que parla de la ciència per intentar entendre el món. Així eren *Si existeix, encara no ho he trobat* i *Constel·lacions*, dues obres que hem vist aquí. I així és *Incògnit*, on quatre actors molt solvents donen vida a dinou personatges al llarg de 60 anys. Mònica Bofill ens presenta un muntatge auster, però efectiu, que no es passa de la ratlla emocionalment gràcies a una *troupe* on destaca la versatilitat de Victòria Pagès i la intensitat i tendresa de Paula Blanco. La història és tan bona que no calen escarafalls, sinó només explicar-la amb la rapidesa del vodevil i la serenor d'una classe de física. ■ *A.G.*

This is real love

★★★☆☆

DE QUÈ VA...
Música, discursos i moviment contra el mercadeig dels sentiments.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
El Col·lectiu VVAA és del més estimulant del nostre teatre.

→ Sala Beckett.
M: Poblenou. Fins al 10 de març. 18 €.

UN PARELL D'ESPECTADORS es pregunten, a la sortida de la Beckett, si Elena Martín i Max Grosse Majench han trencat de veritat. Són/eren parella i formen part del Col·lectiu VVAA. I en aquest dubte compartit per dos espectadors es troba la fortalesa i la debilitat de *This is real love*. Aquesta estimulant proposta (festa trapeton, ritual *new age*, *performance*, coreografia participativa i Ted Talk) peca de certa característica generacional: no acabar de clavar dents i urpes en els importants temes que toca i denuncia. En aquest cas, la instrumentalització per part del capitalisme de la necessitat de ser estimat, apreciat i reconegut. Amor és poder. El discurs és molt potent i crític, però es dilueix en part en el gran aparell d'accions concentrades en el lacti espai *sixty* que els serveix d'escenari. Una oferta reflexiva tan aclaparadora per la seva energia guerrillera com frenada per la seva militància pop. I malgrat les seves imperfeccions, no hi ha res tan alliberador com una experiència teatral com aquesta. Com a mínim cal aplaudir l'inconformisme i la gosadia d'allunyar-se del que s'esperava. ■ *Juan Carlos Olivares*

Els dies mentits

★★★☆☆

DE QUÈ VA...
Una dona se sincera sobre la distància entre ella i el plaer sexual.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Per l'energia que desplega Lara Salvador.

→ Sala Flyhard.
M: Hostafrancs. Fins al 18 de març. 14 €.

MARTA ARAN TORNA a la Flyhard després de revelar-se com a autora amb *La noia de la làmpada*. D'aquella obra per a quatre personatges a un monòleg; de l'embaràs que apareix carregat de conflicte en la vida d'una dona a una altra dona que decideix compensar els anys de silencis i mentides que han generat la seva convivència amb l'anorgàsmia. *Els dies mentits* s'afanya per alleugerir les reflexions que fa sobre la dictadura de l'opinió i l'actitud dominant, sobre la centralitat del sexe en la societat i el dolor que genera el fingiment. Veritats que s'expressen millor quan la crisi es mostra sense filtres ni distraccions.

Minuts perduts, quan Aran demostra que coneix la fondària dels temes que toca. Minuts buits que interfereixen en la sòlida línia narrativa que construeix l'autora-directora en absoluta simbiosi amb l'entrega de l'actriu Lara Salvador. El seu treball és un esclat d'energia, tant físic com emocional. Una interpretació sense barreres que per ella mateixa ja connecta el públic amb la denúncia exposada, en un recorregut notable de l'humor compartit al drama íntim. ■ *J.C.O.*

Música i nit

Coordina Marta Salicrú
timeout.cat/concerts

Claus, cargols i clavilles

Mai no heu sentit un instrument com el piano preparat de Kelly Moran, pulsació minimalista i emoció al Mutek i al Sónar. Per *Marta Salicrú*

SURT DE GIRA amb quatre bosses gegants de claus, cargols i clavilles, i s'encomana a tots els sants per no tenir problemes als controls de seguretat dels aeroports que li han de permetre arribar a tocar a festivals de música electrònica com el Mutek i el Sónar de Barcelona, on Kelly Moran presentarà *Ultraviolet* (2018). És el seu segon àlbum amb piano preparat després que el primer, *Bloodroot* (2017), li valgués alhora reconeixements dins del món de la música clàssica contemporània i el fitxatge pel segell Warp, llar dels seus herois de l'electrònica experimental, Aphex Twin i Autechre.

"Se't veu tocar un instrument molt familiar per tothom, però el so que en surt és únic", explica Moran, que va haver de barallar-se amb el departament de piano mentre estudiava a la universitat per poder aprendre les tècniques expandides d'aquest instrument, que va desenvolupar John Cage i que consisteixen a modificar-ne el timbre a partir de col·locar entre les cordes les claus, cargols i clavilles que Moran porta a l'equipatge. "El món de la clàssica està tan preocupat per protegir el cànon que es posen nerviosos si estudies massa música moderna –etziba–. I aquesta música ni tan sols és tan nova, estem parlant de tècniques amb més de 60 anys".

Encara es troba amb la paradoxa que una sala o festival la programi i després li posi pegues per preparar el piano. Per això després de *Bloodroot* s'havia proposat deixar aparcats claus i cargols. Però les muses tenien un pla diferent. Tot va començar amb una escapada al bosc durant un bloqueig creatiu, en què es va aturar a escoltar la natura. "Em vaig preguntar com m'ho podia fer perquè la meva música sonés així, sense esforç". Es va asseure al piano, que tenia preparat, i hi va improvisar durant hores. "Vaig sentir que estava en estat de trànsit, i que res en el món podia aturar-ho". I d'aquelles improvisacions, editades i embolcallades amb drons sintètics que l'acosten a la música ambient, en van sortir els temes d'*Ultraviolet*.

Un disc en què la pulsació minimalista flueix en onades d'emoció. "Potser no de manera conscient, però d'alguna manera intento reunir el sentiment del romanticisme amb l'organització del minimalisme, que m'encanta –a la uni també es va barallar per intentar tocar Philip Glass, de qui es queixa que els professors de piano no encoratgen els estudiants a aprendre les seves obres–, però el minimalisme pot ser molt sec i mecànic".

Moran té sinestèsia, i associa tons i acords amb certs colors. Per ella el Mi és rosa i romàntic com una cançó d'amor, i el Do, d'un vermell intens com un tema d'emo agressiu. "Vull que la gent que va als meus concerts experimenti les cançons com jo quan les toco". El videoart que acompanyarà els seus concerts amb piano preparat intentarà fer-nos percebre el món com ho fa ella amb cervell sinestèsic, oïda absoluta i ulls blavíssims. ■

Més concerts en gotim a **timeout.cat/festivals**

Creativitat digital

DE QUÈ VA...
Kelly Moran és un dels plats forts de la desena edició del Mutek a Barcelona.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Música de ball i experimental i audiovisuals a l'avantguarda digital.

→ Mutek. Del dc. 6 al ds 9. Kelly Moran. Antiga Fàbrica Estrella Damm. Ds. 9. 17.45 h. 15 €.

Nonotak
Música electrònica, llums estroboscòpiques en contrast amb ombres i estructures arquitectòniques amb pantalles integrades conviuen en les espectaculars instal·lacions dels encarregats d'obrir la desena edició del festival Mutek –el Sónar canadenc– a Barcelona.
→ Roca Barcelona Gallery. Dc. 6. 19.30 h. 12 €.

Martin Messier & YRO + Push 1 Stop & Wiklow
Per la vinculació amb el festival mare, el Mutek de Mont-real, desembarquen aquí artistes de la ciutat quebequesa. En aquesta doble sessió, les *performances* audiovisuals a partir de coreografies amb objectes quotidians de Martin Messier, i les visuals generatives de Push 1 Stop, tot amb electrònica en viu.
→ Institut Français. Dijous 7. 21 h. 13 €.

A-Mint
Acrònim d'Artificial Music Intelligence, el projecte del compositor Alex Braga i el pianista Francesco Tristano és un xou d'orquestracions d'intel·ligència artificial en temps real amb vídeo generatiu. Completa el programa el canadenc Herman Kolgen, creador d'instal·lacions audiovisuals d'alta tecnologia.
→ L'Auditori. Dissabte 9. 23 h. 18 €.

Sarah Davachi
La compositora canadenca us donarà la pau que busqueu amb l'ambient de *Gave in rest* (2018), disc que defensarà amb una exuberant *performance* psicoacústica que us submergirà en drons pesats i freqüències fantasma. L'antítesi del que proposaran els sud-africans HDMIRROR, on el gabber, el trance i el house progressius esdevenen armes de destrucció sonora.
→ Antiga Fàbrica Estrella Damm. Ds. 9. 15.45 h i 21 h. 15 €.

RAZZMATAZZ
BARCELONA

MARÇ'19 | Destacats mes

TOMMY CASH — Divendres 8 — FUEGO — RAZZMATAZZ CLUBS

KIMBRA — Dissabte 9 — Miles Away www.milesaway.es — 20:30 h RAZZMATAZZ 2

CUPIDO — Dissabte 9 — RAZZMATAZZ CLUBS

HOW TO DRESS WELL — Dimecres 13 — Miles Away www.milesaway.es — 21:00 h RAZZMATAZZ 3

LOS FRESONES REBELDES
SOLEDAD VÉLEZ
SIETE70 — Divendres 15 — Miles Away www.milesaway.es — 20:30 h RAZZMATAZZ 2

NIGHT LOVELL — Divendres 15 — FUEGO — RAZZMATAZZ CLUBS

2manydjs (4 HOUR SET) (DJ SET) — Dissabte 16 — JOURNEYS — 20 h RAZZMATAZZ 1

IONNALEE / IAMAMIWHOAMI — Dissabte 23 — RAZZMATAZZ CLUBS

HVOB — Divendres 29 — Miles Away www.milesaway.es — 20:30 h RAZZMATAZZ 2

MADEINTYO — Divendres 29 — FUEGO — RAZZMATAZZ CLUBS

FEWS — Dissabte 30 — RAZZMATAZZ CLUBS

TICKETS:
SALARAZZMATAZZ.COM

ESTRELLA DAMM

NO T'HO PERDIS

Totes les noies sobre l'escenari

MARIA DIAS

DE QUÈ VA...
Cinquena edició de l'Estrogenfest, el Festival de Dones Artistes.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Toquen Cariño, Aloha Bennets, ¡Viva la Novia! i Tirana, i hi ha expo i mercat.

→ Estrogenfest. Les Basses. M: Vilapicina. Ds. 9. 20.30 h. Gratis.

PRIMER VA SER el festival, i després el grup. La Mireia Bellido, l'Olga García i la Cristina Robles van arrencar l'Estrogenfest, Festival de Dones Artistes, el 2014 com a estudiants de la primera promoció de Comunicació i Indústries Culturals de la UB. I poc després es van animar a agafar els instruments i muntar Aloha Bennets, que acaben d'editar *Guateque sangriento* (2019). "Mai no ens han tractat de menys per ser una banda de dones, però vèiem que al nostre voltant tot eren homes", diu la Cris. "El que volem és que les noies joves trobin referents", fa l'Olga, que les encoratgin a tirar endavant grups, festivals o qualsevol projecte. "S'ha de veure que hi ha dones que toquen, que escriuen, que fan art, que hi són i que n'hi ha moltes més", afegeix la Cris. "I que les seves propostes poden molar tant com les dels homes". Això és el que vol ser l'Estrogenfest, que arriba a la cinquena edició amb concerts –entre ells el del fenomen pop Cariño–, una exposició i un mercat, i l'orgull d'haver contribuït que la presència de dones entre el públic dels festivals tingui correspondència també sobre els escenaris. "Som moltes dones que anem a festivals i concerts, i això s'ha de reflectir també en el cartell", diu l'Olga. *Revolution girl-style now*, que deien Bikini Kill. ■ *Marta Salicrú*

TOP 3 CLÀSSICA

Recitals, concerts, òpera... El millor de la setmana per *Pere Andreu Jariod*

↑Valeri Guérguiev

És un dels directors més admirats del panorama internacional. Ara torna al capdavant de la seva orquestra, la del Teatre Mariïnski de Sant Petersburg. Juntament amb el gran pianista Daniïl Trífonov i l'Orfeó Català, ofereix un programa amb obres de Debussy, Scriabin i Prokófiev.

→ Palau de la Música Catalana. M: Urquinaona. Dimarts 12. 20 h. 30-175 €.

JÜRGEN FRANK

↑Barcelona Obertura: Hamlet

El Liceu recupera aquesta òpera d'Ambroise Thomas, basada en la tragèdia de William Shakespeare. Són dues úniques funcions en versió de concert. Daniel Oren dirigirà el cor i l'orquestra del Gran Teatre, i Carlos Álvarez, Diana Damrau i Celso Albelo encapçalen el repartiment.

→ Gran Teatre del Liceu. M: Liceu. Dijous 7, 20 h. Diumenge 10, 18 h. 15-293 €.

FELIX BROEDE

↑Barcelona Obertura: Kent Nagano

La Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya convida el director nord-americà d'origen japonès a dirigir l'orquestra en dos concerts, en els que interpretaran obres de Debussy, Saint-Saëns i Stravinsky. Com a solista convidat hi actuarà el pianista francès Jean-Yves Thibaudet.

→ L'Auditori. M: Marina. Dissabte 9, 19 h. Diumenge 10, 11 h. 10-75 €.

Més simfonies i àries a **timeout.cat/classica**

LGBTI

Coordina Sebastià Portell
timeout.cat/lgbti

PETI COLLAGE

...tisores!

‘Piedra, papel o tijera’ omple Microteatre Barcelona d’amor i visibilitat lèsbica.
Per *Sebastià Portell*

DE QUÈ VA...
Desig lèsbic i bisexual sota la mirada de les dones del rock.

PER QUÈ HI HEU D’ANAR...
Jelen García ja ens va enlluernar l’any passat amb la peça *Gay Bar*.

→ Microteatre Barcelona. Del 8 al 31 de març. Dv. i ds., 22.15 h. Dg., 20.15 h. 4,50 €.

UN TEMA MINORITZAT en un format minoritzat. Aquest és el poder, paradoxalment, de la peça de microteatre *Piedra, papel o tijera*, un text sobre el desig lèsbic i bisexual escrit per Iván Bilbao i interpretat per Jelen García i Mamen Herrandorena. La història hauria de ser senzilla, però malauradament no ho és gens: Marta i Julia, amigues i companyes de grup a les Chicas Garajeras, tenen alguna cosa important a dir-se i té molt a veure amb un desig covat de fa temps.

En una sala plena de pòsters que reivindiquen “les dones del rock, des de Patty Smith i The Runaways fins a Sonic Youth, The Breeders o Bikini Hill”, segons afirma Herrandorena, decideixen que la que guanyi una partida de pedra, paper o tisores serà la primera a parlar. “Tota història lèsbica –segueix García– ajuda en la lluita per la visibilitat lèsbica. No importa si són *maricomèdies* on acabem feliços menjant anissos, *bollodrames* o històries que passen desapercebudes”.

L’objectiu era, doncs, “normalitzar les relacions lèsbiques a través de les arts escèniques, fer aquests personatges visibles dins una societat i una cultura que segueixen negant-se a l’existència del desig de les dones”. En aquest sentit, la relació amb l’autor, Bilbao, ha estat ben curiosa: es van plantejar diverses trobades per treballar el text junts, però volien anul·lar la *male gaze* i per això qui tenia l’última paraula eren elles. Noies al poder, noies al plaer. ■

MÓN QUEER

MARIA DIAS

Birres crítiques
Brigitte Vasallo acaba de publicar *Pensamiento monógamo, terror poliamoroso*. Ara, i també amb motiu de la vaga feminista del 8M, en podreu parlar amb l’autora en aquesta trobada de les #BirresCrítiques. Dc. 6 a les 19 h a La Violeta de Gràcia.

Stupenda
Si el que voleu aquest dia de les dones és festa, Stupenda és la vostra opció. Dijous 7 podeu escalfar motor amb aquesta festa per a noies i amigues, a partir de les 23 h a Arena Classic. L’entrada és gratis i, si hi aneu abans de la mitjanit, us fan un 2x1 en begudes!

Germanetes
Us imagineu ser la reina del *set* al costat de la vostra germana? Aquest és l’esperit d’Irene i Paco, YYMHDJS (Yoymihermana DJs), dos germans de Cadis que fa quatre anys van decidir conquerir la nit amb tota la ploma. Divendres 8 al Razzmatazz. 18 €.

Akelarre
A la llibreria La Inexplicable han decidit celebrar el 8M amb un Akelarre poètic: dissabte 9 a partir de les 12 h hi sentireu recitar Odile Arqué, Ester Andorrà, Míriam Cano, Laura López Granell, Maria Antònia Massanet, Anna Pantinat i Ester Xargay.

Art

Coordina Eugènia Sendra
timeout.cat/art

MARIA DIAS

“L’amor és una deixalla que s’ha de reciclar”

PARLEM AMB...

Mireia Sallarès

ES CONSIDERA ARTISTA postconceptual perquè treballa al terreny, estableix relacions i després teoritza, però arran del darrer treball realitzat a Sèrbia sobre el concepte d’amor, Mireia Sallarès ha entès que els serbis la titllessin d’espia involuntària. “Estava allà pagada amb diners estrangers, recopilava dades sobre la població i no tenia control sobre la informació, em deien... És interessant per entendre la responsabilitat que tenim com a artistes amb dimensió política”, dispara asseguda a la taula de la sala d’interrogatoris en què ha convertit la Fabra i Coats.

Com va sorgir el projecte *Com una mica d’aigua al palmell de la mà*, ara a la Fabra i Coats?
Una de les dones entrevistades a *Las muertes chiquitas*, projecte sobre l’orgasme femení, era l’Helena, una sèrbia que havia fugit a Mèxic. Em va parlar de frau electoral, de participació ciutadana, de propietat privada, de la guerra. Els serbis tenien dificultat per explicar el conflicte dels Balcans, un conflicte ètnic i religiós que havia acabat amb la propietat col·lectiva i social. Vaig voler revisar l’amor a Sèrbia; però l’amor no només com a tema sinó també com a mètode, reconeixent l’altre, difuminant el concepte d’autoria.

Tot plegat es materialitza en fotos, un film, un cicle de conferències i un llibre.
A la Fabra i Coats hem creat una certa ficció. Les fotos són obres, decoren? El film reprodueix un *informativni razgovor*, una conversa informativa segons els serbis, fruit de totes les entrevistes i trobades realitzades. El relat ha donat peu a un llibre, publicat per Arcàdia.

De nou, com et marca el fet de l’estrangeria?
Hi ha la condició existencial d’estrangeria, que és sentir-se estrany amb un cos, amb un gènere, però a més, quan ets estranger fas preguntes, t’atreveixes, no tens costum ni mandra ni por perquè ignores, la veritat ve després.

Junt amb la veritat i l’amor, el treball completa el que anomenes conceptes deixalla.
Vaig començar treballant la veritat a Veneçuela, i va acabar sent una humil revisió del comunisme. Cercar la veritat és el que ens fa humans, com estimar i ser estimat, però l’amor ha estat explotat i manipulat. És una força de producció i transformació, no només de reproducció, i els que el defensem patim desigualtats en nom d’ell, per això és un concepte deixalla que s’ha de reciclar.

També fas homenatge a Danilo Kiš.
Sí, a la seva *Enciclopèdia dels morts* (1983). Crec que no som el que ens passa sinó el que fem amb el que ens passa i m’interessa el concepte de vida viscuda, caldria fer-ne un arxiu i declarar-lo patrimoni de la humanitat.

■ *Entrevista d’Eugènia Sendra*
→ Fabra i Coats Centre d’Art. M: Sant Andreu. Fins al 28 d’abril. Gratis.

Mostres imperdibles a **timeout.cat/exposicions**

Max Beckmann

★★★☆☆

EXPO DE LA SETMANA

QUAPPI AMB SUÈTER ROSA (1932-1934). MUSEO NACIONAL THYSSEN-BORNEMISZA, MADRID © MAX BECKMANN, VEGAP

LA TRAJECTÒRIA CREATIVA de Max Beckmann (Leipzig, 1884 – Nova York, 1950) és conseqüència directa del seu complex periple vital, marcat de manera tràgica per l'esclat de la Primera Guerra Mundial, i, posteriorment, per l'ascens del nazisme a Alemanya i l'exili permanent. L'obra de Beckmann no acaba d'encaixar en cap de les etiquetes que acostumen a servir per endreçar i classificar els artistes del segle passat. Cert és que els seus primers treballs, tot i ser un pèl eclèctics, estan a prop de l'expressionisme i, també, de la nova objectivitat, que demana compromís social. Però l'artista es va esforçar per no integrar-se en cap d'aquests moviments i va decidir anar per lliure, proposant una pintura personal, de tall realista i atenent l'actualitat del moment que li va tocar viure, farcida, això sí, de simbolisme i al·legories. Entre traços gruixuts i una paleta prou generosa, apareixen de manera recurrent màscares, disfresses, personatges circenses de tota mena, així com escenes de sofisticació i natures mortes que desborden la composició per encobrir l'amarga experiència de l'expatriació, com en el cas del tríptic *Carnaval* (1943) i *Mascarada* (1948).

L'exposició, que reuneix 49 peces –entre les quals hi ha principalment pintura, una desena de litografies i dues escultures de bronze–, es divideix en dues parts. La primera, molt breu, dedicada als inicis fins a la consagració definitiva, el 1913. D'aquest període en destaca *Jugadors de rugbi* (1929) i la dolça *Quappi amb suèter rosa* (1932-1934).

La segona, més extensa, s'endinsa en el repudi i la fugida del creador. El 1937 marca el punt d'inflexió: s'exposen algunes de les seves obres en la mostra d'Art degenerat, organitzada pel govern nazi, i el mateix dia de la inauguració marxa a Amsterdam d'on saltarà, alguns anys després, als Estats Units. El seu art esdevindrà cada vegada més abrupte i enigmàtic, i Beckmann ja no tornarà a trepitjar el seu país.

■ *Aina Mercader*

DE QUÈ VA...
L'experiència de l'exili va condicionar l'obra d'un dels pintors alemanys més destacats del segle XX.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Per primer cop es presenta una monogràfica de l'artista a la ciutat.

→ CaixaForum.
M: Espanya. Fins al 26 de maig. 5 €.

Menjar

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/restaurants

DE QUÈ VA...
Alguns dels millors xefs de Barcelona en un menú de degustació amb barra lliure.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Perquè per 50 euros no us oferiran cap menú millor en aquesta ciutat. Serà una festassa.

→ Ocaña. Pl. Reial, 13. M: Liceu. Dg. 10. 20.30 h. Entrades a nepalchhimekibarcelona.org

Menja pel Nepal

L'Ocaña oferirà un sopar amb una alineació de xefs espectacular a favor de les dones nepaleses. Per *Ricard Martín*

TOT ÉS RELATIU. Menys la misèria extrema. Un pas més enllà només hi ha la mort. I tot allò dolent que us passi serà pitjor si sou una dona o un infant. Aquest circumloqui ve a tomb per dir-vos que, si només aneu a un sarau benèfic a l'any, aneu al festival gastronòmic a favor de les dones del Nepal, organitzat per l'associació Nepal Chhimeki Barcelona, que es farà a l'Ocaña el diumenge 10. Per què? Doncs perquè com diu un dels cuiners participants, Stefano Colombo, "aquí ningú demana almoina. Per 50 euros tens un tros de festa tremenda, on tothom ha treballat gratis". Des de l'Ocaña, que cedeix el local, fins a tots els cuiners involucrats.

El menú és aquest: tàrtar de pebrot escalivat i nyora amb *crème fraîche* fumada, de Hannes Eberhard, el nou xef de l'Ocaña; *momos* de pollastre i pa *naan* al foc de llenya, a càrrec de Max i Stefano Colombo del Xemei; mongetes de Santa Pau amb *mojo picón* i galtes de tonyina, d'Enrique Valentí del Marea Alta; *pakores* vegetals de Magid Alam del Fish & Chips.

I una segona tongada que comença amb paella marinera del Joan Escribà del Xiringuito Escribà; brandada de bacallà amb mongeta verda i rave rusticà del Jordi Vilà de l'Alkimia; i sípia amb mandonguilles fetes per un mestre de la matèria, el Fermí Puig. I barra lliure de vins Cuvée fins al final del sopar!

Rere aquesta fita de *dream team* hi ha la Marta Tatjer, qui va ser directora del Grec i responsable que la festa de la Mercè sigui tal com és avui. La directora de Nepal Chhimeki a Barcelona explica que fins al darrer euro del sopar anirà directament a una ONG que treballa a la trinxera més extrema del Nepal: "El país està devastat. No hi ha ni carreteres –explica–. 2.000 homes marxen cada dia de Katmandú, i l'economia s'aguanta gràcies a un grup de dones analfabetes".

La tasca de centenars de voluntàries és anar de casa en casa, als barris més pobres d'un dels països més pobres d'Àsia i "ensenyar a les famílies hàbits bàsics d'higiene i vida, com pesar el seu fill o els anticonceptius". Gràcies a la tasca de Nepal Chhimeki, moltes dones aconsegueixen sortir de la misèria i convertir-se en microempresàries: que en el millor dels casos vol dir tenir un fogonet, una tetera i un tamboret. Però ja dèiem al principi que tot és relatiu, oi? ■

Wagokoro

→ Regàs, 35. FGC: Gràcia.
T. 93 501 93 40. 40-50 €

★★★★☆

DARRERE GAL·LA PLACÍDIA hi ha una cantonada amb una gelosia de fusta fosca que capta l'atenció del passavolant: què s'hi cou, allà dins? Fa deu anys que l'Anna i en Kenya van obrir aquest restaurant de cuina japonesa i el seu menú *kaiseki* és una experiència única, per l'ambient del local –pura tranquil·litat, tot pau– i pel tempo i la precisió ritual de l'elaboració dels plats davant teu. Tracten la matèria primera amb una delicadesa inaudita, sigui pop, ànec, vedella o tota de mena de verdures –espinacs, espàrrecs, faves, algues: segons temporada– fetes al punt de cocció perfecte per treure'n el màxim de gust i que la seva textura s'expressi millor.

Cada plat és una petita obra d'art de composició, com per exemple l'orada al vapor amb *umeboshi*, bola de tofu i crema de pèsol: cada element participa del conjunt sense perdre ni una unça de personalitat. Amb el seu *sashimi* s'entenen els peixos com mai: la untuositat del salmó, l'ànima melosa de la gamba, la ductilitat de la tonyina... No tenen cap voluntat provocadora o experimental, i, tanmateix, tota l'estona puntuen els plats amb sorpreses fantàstiques com la tempura de maduixa, la salsa de calçots i els cubs de gelea reial.

Quan surts del Wakogoro, l'esperit, nodrit i en calma, et fa notar que el que s'hi cou, allà dins, és tot un viatge pels sentits, inclosa la ment. ■ *Martí Sales*

DE QUÈ VA...
Japonès que combina la intimitat casolana amb la tècnica d'un professor de la Hofmann.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Ho té tot: proximitat, atreviment, hospitalitat...

RESTAURANT DE LA SETMANA

FOTOS: IRENE FERNÁNDEZ

COM POT SER
QUE HI HAGI GENT
QUE SEMPRE
TROBA TAULA
ALS RESTAURANTS?

Reserva taula a timeout.cat/reservarestaurant

Time Out

Beure

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/bars

IRENE FERNÁNDEZ

BAR DE LA SETMANA

DE QUÈ VA...
Bar de tradició familiar amb anys i panys alimentant i hidratant els habitants del barri.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Bones canyes i cafè, entrepans i un menú de migdia colossal al Gòtic.

Cervantes

→ Cervantes, 7. M: Jaume I.
T. 93 317 33 84.

★★★★☆

HEM NASCUT AL bar. Això em deia una de les tres germanes Esteve quan jo vivia al Gòtic i anava a devorar els seus entrepans de truita amb formatge –els millors de Barcelona–. La Gemma, la Cristina i la Glòria són tres tornados: van heretar un negoci familiar inaugurat el 1939 i el van convertir en una cèl·lula de resistència contra l'invasor guiri. Els habitants del Gòtic tindran un problema el dia que les Esteve abaixin la persiana.

Mares treballadores exemplars, les propietàries del Cervantes s'aixequen més d'hora que Pep Guardiola i li injecten felicitat a la clientela a base d'esmorzars antològics i una col·lecció d'entrepans casolans i truites que són armes de deglució massiva. Al menjador, el soroll de la màquina de cafè es fusiona amb la fressa dels fidels; música celestial per als amants dels bars amb personalitat.

El menú migdia del Cervantes és un altre dels triomfs de les germanes Esteve. Per 12 euros pots endrapar generosos plats de cuina casolana preparats per elles. Menjar popular per a un bar popular que podria fer més caixa seduint els guiris que envaeixen el barri. Però mentre elles continuïn manant, el Cervantes no es vendrà mai. *God save the queens*.
■ *Òscar Broc*

Més temples del mam a **timeout.cat/bars**

NO T'HO PERDIS

LA UNIÓ FA LA BOTIGA

→ Marina, 239, bis. M: Sagrada Família.
T. 93 730 58 40.

MAI ENS AFARTAREM de reclamar més presència dels vins de la terra a Barcelona (on massa sovint et col·loquen riojas a 4 euros). I és molt bona notícia que el celler Unió, un conglomerat de cooperatives de les comarques de Tarragona, obri una botiga amb venda directa del productor al consumidor. A la vinoteca Km 0 hi trobareu vins de totes les DO catalanes, una barra de degustació, la botiga i una sala de tast. I en aquest darrer espai, a més d'una programació de tastos i maridatges de vins i olis, cada dimarts a les 19.30 h hi ha concerts de jazz en petit format. L'entrada és gratis, amb l'única i plaent obligació de beure una copa. ■

PREN-NE NOTA

Un racó del Born per viure de dia i de nit

Si busqueu un espai ben cèntric i apartat del soroll on assaborir menús únics o prendre alguna cosa, el Cremat 11 us espera

INTERIOR DE DISSENY, exterior de terrassa íntima; matins de *brunch*, migdies de tapes, nits de còctels... El Cremat 11 és un lloc de contrastos. Després de la seva renovació, ja fa dos mesos que aquest petit local del Born dirigit per joves escocesos està creant tendència per la seva oferta exclusiva i l'encant del seu espai.

Si camineu pel carrer Flassaders i us perdeu per la petita plaça que el travessa, la plaça Jaume Sabartés, hi trobareu el renovat Cremat 11, amb una acollidora terrassa que convida a parar-s'hi i amb una àmplia carta de *brunch* a descobrir.

A l'interior, trobareu un espai dissenyat per l'estudi creatiu MIMO Studio on detalls artesans i moderns es fusionen per crear la perfecta ambientació d'estil *vintage*. La seva dualitat? L'atmosfera fresca del dia es transforma en un entorn elegant i suggeridor de nit. Amb un interior caracteritzat per plantes exòtiques, els tocs de vellut dels seients i el neó que decora les parets, l'espai aconsegueix crear un ambient sensual i exclusiu quan cau la tarda. A la barra hi podreu trobar els còctels més clàssics i creacions úniques. I estigueu atents, perquè d'aquí ben poc estrenaran el Pink Brunch. Què és? Us en donem una pista: un deliciós *brunch* acompanyat de beguda gratis!

Què més es pot demanar? El Cremat 11 és un espai ple de sorpreses on passar un matí, una tarda o una nit, i on gaudir d'un menú especial, creatiu i dissenyat per satisfer tots els gustos, tant en una cita romàntica com en una reunió d'amics.

→ Cremat Gran, 11. M: Jaume I. De dt. a dg., de 10 a 16 h i de 20 h a 24 h.

Brunch mediterrani

AL CREMAT 11 han creat un menú de mig matí fresc i interessant a partir de plats clàssics, entrepans artesanals i amanides molt elaborades. Tots els *brunch* del menú estan fets a partir de productes d'alta qualitat, inspirats en els productes locals del Mercat de Santa Caterina. A més, el xef que els ha dissenyat, Kieran Monteith, ha elaborat els plats com a adaptacions i interpretacions innovadores de la cuina mediterrània. La intenció del Cremat 11 és oferir un menú de temporada en constant canvi que permeti a tothom qui visiti el restaurant descobrir, explorar i assaborir els millors productes que ofereix cada època de l'any. També hi podreu trobar un *brunch* d'ostres emparellades amb interessants guarnicions com un pancake de plàtan i caramel.

Coordina Eugènia Sendra
www.timeout.cat/botigues

Més lectures a
timeout.cat/llibreries

Més que llibreteres

La Caníbal celebra cinc anys i es reivindica com a espai de transformació social i feminista. Per *Eugènia Sendra*

MARIA DIAS

NOMÉS EL 25% dels petits negocis resisteixen la prova de foc dels primers cinc anys, i per això ja cal felicitar La Caníbal. També perquè en un moment de postveritat i d'una certa deriva política, la llibreria és com un far a l'hora de trobar lectures que qüestionin els fonaments i ajudin a repensar el sistema. Els eixos socialisme i feminismes (en plural, perquè "hi ha moltes línies i molts corrents", ens indiquen les llibreteres) impregnen els títols i l'estructura empresarial del 'negoci'.

Són cooperativa, assembleàries, col·lectivitzen el treball; a més de botiga fan projectes culturals i aviat llançaran el primer llibre de la seva línia editorial, de l'artista Idoia Montón. Volien combatre una situació de precarietat laboral; se n'han sortit i posen la vida al davant, que vol dir temps per cuidar i ser cuidat, ja sigui persones o animals. "Representem una resistència a formes laborals que s'estan perdent", reflexionen.

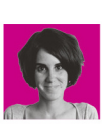
DE QUÈ VA...
Una llibreria combativa en el fons i la forma.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Per la seva selecció, allà on s'entrecreuen art i política des del cos. I tenen grup de lectura!

→ Nàpols, 314.
M: Sagrada Família.
lacanibal.net

Amanda Cuesta, comissària i crítica d'art, i Julia Montilla tenien un projecte al cap, una llibreria cooperativa a l'estil de La Pantera Rossa, a Saragossa, i La Ciutat Invisible, a Sants. Els van assessorar a Barcelona Activa, i quan l'artista i productor cultural basc Jesús Arpal hi va entrar en joc com a tercer soci va començar l'aventura Caníbal. Recorden –i recomanen– el préstec zero i el seguiment que els van oferir des d'Acció Solidària Contra l'Atur i també el temps que Cuesta i Arpal van quedar-se a la corda fluixa, dubtant de si seguir o no amb el projecte. Fins que va arribar Clara Grífol, gestora cultural i llibretera. Ara tornen a tenir tres potes, ideal per al triple objectiu del projecte.

En cinc anys han vist augmentar la presència dels feminismes –"Ve molta gent jove que s'hi vol iniciar, dones i homes", indiquen– i desactivar-se les mobilitzacions iniciades el 15M –"Abans es parlava de repensar el sistema, ara de votacions estratègiques", ploren–. Per sort hi són i ens recomanen les que tenen entre mans: Brigitte Vasallo i el seu *Pensamiento monógamo, terror poliamoroso* (Oveja Roja); l'assaig *Ficciones patógenas* de Duen Saachi (Brumaria), i *Microfísica sexista del poder* (Virus), de Nerea Barjola. ■

BOTIGA DE LA SETMANA

Imanol Ossa

FOTOS: MARIA DIAS

DE ZUMAIA A Barcelona per formar-se com a interiorista a l'escola Eina. Voltes del destí –i del talent–, Imanol Ossa s'ha convertit al llarg dels anys en un demiürg de la il·luminació que transforma la llum, dibuixant ombres inaudites. Doneu-li les tecles d'un piano vell, o una vaixella antiga de porcellana, o els plats d'una bateria o el tambor d'una rentadora i us farà obres d'art. I si teniu consciència mediambiental, els seus dissenys us faran sentir bé perquè Ossa és un devot del reciclatge. Podeu comprovar-ho al taller-*showroom* que té al Raval, un espai oníric ple d'escultures que fan llum. També podeu descobrir com li va amb els seus nous millors amics. "Tenia ganes de provar materials industrials, però fent llums fàcils de muntar i desmuntar, i també fàcils de reparar", explica. A la paret, una il·luminadora evocació del Museu Guggenheim de Nova York –construïda amb bandes de coure– demostra que va pel bon camí, el de la bellesa i la funcionalitat. ■ *Laia Beltran*

DE QUÈ VA...
Un taller-*showroom* d'il·luminació on tot és possible.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Per donar suport al disseny d'autor sensible amb el medi ambient.

→ Peu de la Creu, 24. M: Sant Antoni. www.imanolossa.com

Més decoració a **timeout.cat/mobles**

L'APARADOR

Compreses reutilitzables per una regla sense residus. Per *Marta Salicrú*

↑ Compreses d'alta costura

Així es refereix la modista del Penedès Laura Barriendos a les compreses de roba Flora Menstrual, que confecciona a mà amb teixits estampats de cotó. Impermeables, transpirables i tan boniques que les voldreu reutilitzar.

→ 8-14 €. @floramenstrual

↑ Menstruació sostenible

Les compreses de roba, manufacturades a Espanya amb cotó ecològic, són un dels productes amb què CYCLO ens ajuden a reconciliar-nos amb el cicle menstrual. El complement per a la copa menstrual, que també venen.

→ 13,90-17,50 €. ilovecyclo.com

↑ Calces menstruals

També per combinar amb la copa, les calces Cocoro són absorbents com una compresa gràcies a una capa interior de teixit tècnic. Trieu entre 13 models, també culot i tanga, amb diferents capacitats d'absorció i totes en negre.

→ 29,90 €. www.cocoro-intim.com

Escapades

Perquè els barcelonins necessiten de tant en tant agafar aire lluny de la millor ciutat del món

Amb:

FGC Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya

Temps de carxofes

El Baix Llobregat organitza activitats al voltant de la reina del Parc Agrari. Impossible quedar-se escarxofats a casa

FOTOS: TURISME BAIX LLOBREGAT

AMB UN CLIMA temperat per la proximitat del mar i la protecció de les muntanyes del litoral, les terres del delta del Llobregat, fèrtils, donen unes fruites i verdures exquisides, cultivades al Parc Agrari del Baix Llobregat, un espai en plena àrea metropolitana barcelonina amb una superfície de prop de 3.500 hectàrees distribuïdes en catorze municipis, molt ben connectats amb els trens de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC).

La reina dels cultius és la carxofa Prat, dolça, fresca, intensa i tendra, i el punt culminant del seu regnat va dels mesos de febrer a maig. És en aquest període quan diverses poblacions dels entorns del Parc Agrari organitzen activitats per a grans i petits amb aquesta verdura de la família de les asteràcies com a protagonista, i quan molts restaurants serveixen a taula plats que inclouen la carxofa i que estan per llepar-s'hi els dits. Una gran idea per fer-hi una escapada!

A la masia Can Comas, centre d'informació del Parc Agrari, organitzen cada diumenge de març *D'on venen les carxofes?*, activitat pensada per a famílies amb canalla entre els 6 i els 12 anys. És una proposta divertida i sensorial sobre els productes frescos i de temporada. A Sant Boi de Llobregat el març és intens, amb esdeveniments com la Carxofada, el darrer dia de mes, una festa popular que arriba a la 20a edició i en què es poden assaborir cinc plats dissenyats i preparats pels restaurants del col·lectiu Degusta Sant Boi, i també durant la festa hi haurà una activitat infantil en anglès, una trobada de puntaires, o una passejada amb bicicleta pel Parc Agrari.

Pel que fa al Prat de Llobregat, el Març Gastronòmic, les Jornades Gastronòmiques del Pota Blava i la Carxofa Prat, suposa el tret de sortida a les Festes de la Carxofa Prat, que s'allargaran fins al maig. Setmanes excel·lents per deixar d'estar escarxofats al sofà i acostar-se als municipis del Parc Agrari del Baix Llobregat! ■ *Xavi Amat*

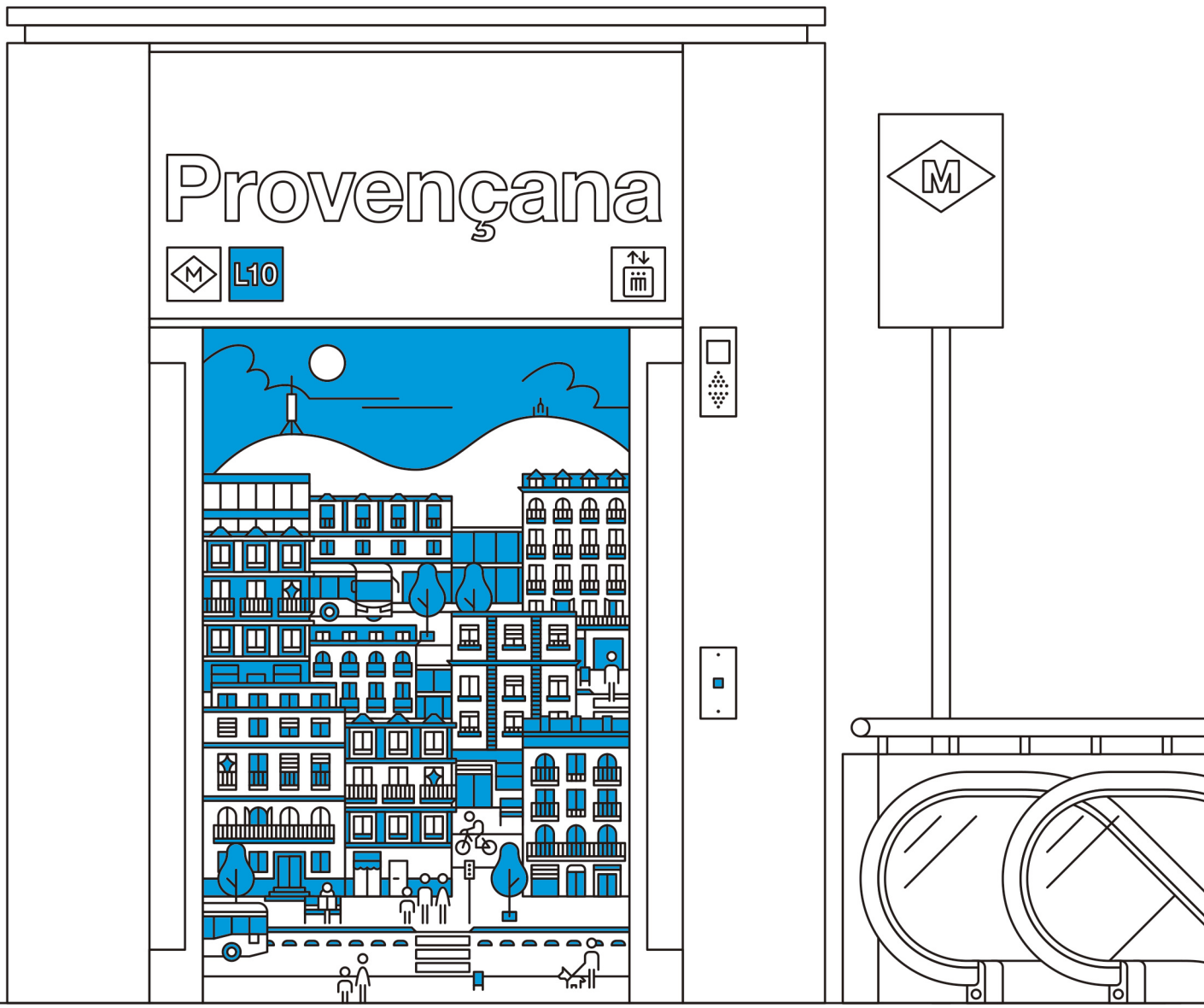
COM ARRIBAR-HI...
Tots els trens de la línia Llobregat-Anoia d'FGC tenen parada a l'estació de Sant Boi.

ON MENJAREM...
Al Restaurant de Dalt de Sant Boi de Llobregat. Un dels molts de la zona que aquests dies ofereixen plats exquisits amb la carxofa com a protagonista.

→ turismebaixllobregat.com

Del cor de Santa Eulàlia a tot arreu

Benvinguda L10

Nova estació Provençana

La nova estació està situada entre Can Tries | Gornal i Foneria i connecta el centre de Santa Eulàlia amb la xarxa de metro.

Unió Europea

Generalitat de Catalunya

7,5 Milions de futurs

MONTJUÏC 7 A 24/03

Lliure

LEHMAN TRILOGY

de **STEFANO MASSINI**

adaptació i direcció

SERGIO PERIS-MENCHETA

La història del capitalisme modern servit en un viatge musical irònic i fascinant!

amb la col·laboració de

Sabadell Fundació

Damm Fundació

mitjans patrocinadors

33 iCat.cat

LA VANGUARDIA

Time Out Barcelona

entitat concertada amb

Ajuntament de Barcelona

Generalitat de Catalunya Departament de Cultura

inaem

Diputació Barcelona